

Το «Κατά Μάρκον» στον Σιναϊτικό Κώδικα και σύγκριση με το μεταγενέστερο και επίσημο κείμενο των «Γραφών»

Η δημοσίευση στο Διαδίκτυο του Σιναϊτικού Κώδικα, που είναι ένα από τα πλέον πρώιμα χειρόγραφα που βρέθηκε και που περιλαμβάνει την Αγία Γραφή, μας δίνει απ' ευθείας την δυνατότητα να συγκρίνουμε τις αλλαγές και τις προσθήκες στα μεταγενέστερα αντίγραφα, και να παρακολουθήσουμε πως ολοκληρώθηκε σιγά σιγά, από αντιγραφή σε αντιγραφή,

αυτός ο μύθος, αλλά μας εντείνει τις υποψίες ότι ήδη και σε αυτόν ενδεχομένως να έχουν γίνει αλλαγές και προσθήκες που δεν μπορούμε να φανταστούμε.

Ο Σιναϊτικός Κώδικας που γράφτηκε μεταξύ του 325 και του 360, παρουσιάζεται ολόκληρος στην ιστοσελίδα codexsinaiticus.org και μπορεί να μελετηθεί με ευχέρεια.

Εδώ, θα δούμε το “Κατά Μάρκον”, διότι θεωρείται από τους περισσότερους μελετητές ότι είναι το παλαιότερο από τα συνοπτικά και μάλλον από όλα τα ευαγγέλια, και θα το συγκρίνουμε με την επίσημη εκδοχή του που βρίσκεται στην Αποστολική Διακονία.

Το εντυπωσιακότερο εύρημα είναι ότι όπως και οι κώδικες του Βατικανού και της Αλεξανδρείας το “Κατά Μάρκον” του Σιναϊτικού Κώδικα, τελειώνει στο 16:8, όταν οι γυναίκες βρίσκουν έναν άδειο τάφο και έναν νέο που λέει ότι ο Ιησούς δεν είναι εκεί -“ηγέρθη”, όχι “ανέστη”- και φεύγουν έντρομες, μη λέγοντας σε κανέναν τίποτα.

Τα αναφερόμενα στις επισκέψεις του “αναστάντος” Ιησού το “πορευθέντες εις τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάση τῇ κτίσει. ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἄπιστῆσας κατακριθήσεται” και η “ανάληψή” του, προστέθηκαν μεταγενέστερα.

Μερικά ενδιαφέροντα τέτοια σημεία που αξίζουν σημείωσης και δείχνουν και συγκεκριμένες ιδεολογικές κατευθύνσεις των αντιγραφών είναι τα παρακάτω:

Στην περίφημη προφητεία του Ιησού για την ανάστασή του στο 10:34 το **“μετα τρις ημερας αναστησεται”** μετεγράφη από τους μεταγενέστερους ως **“τῆ τρίτη ἡμέρα αναστησεται”** για προφανείς λόγους. Μέτρησαν τις ώρες και δεν έβγαине αληθής η προφητεία ως μετά τρεις ημέρες, αλλά ως την τρίτη ημέρα ίσως κάτι γινόταν. Η ίδια παραποίηση ακριβώς στο 9:31.

Στο σημείο που ο Ιούδας με τους Γραμματείς κανονίζουν τα της προδοσίας στο 14:11 *“οι δε ακουσαντες εχαρησαν και απηγγιλαντο αυτω αργυριον δουναι”*, αντιγράφηκε σαν *“αργύρια”* για να δηλώσει πόσο αργυρώνητος ήταν ο Ιούδας και ότι το κίνητρό του ήταν ιδιαίτερα ποταπό, που με ένα αργύριο μόνο ή αργύριο, αδιάφορα δεν το τόνιζε όπως θα το ήθελαν.

Στο 13:10 το *“και εις παντα τα εθνη **πρωτον λαον** δει κηρυχθηναι το ευαγγελιον”* μετεγγράφηκε για ευνόητους λόγους, όταν αποφάσισαν ότι εκτός Ιουδαίας ήταν το *“ζουμί”* σε *“και εις παντα τα εθνη δεῖ πρωτον κηρυχθηναι το ευαγγελιον”* που είναι και λάθος σαν έκφραση.

Άλλη μια ενδιαφέρουσα παραποίηση είναι το *“ὑπαγε οσα εχεις πωλησον και δοσ τοις πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανῳ”* που είπε στον πλούσιο και που προστέθηκε αργότερα το **“εἰ θέλεις τέλειος εἶναι”**, γιατί τον 4ο αι όλο και περισσότεροι πλούσιοι πλησίαζαν και δεν ήθελαν φυσικά να τους αποτρέψουν, πως θα ζούσε η Εκκλησία χωρίς τους πλούσιους; (10:21) Το *“εἰ θέλεις τέλειος εἶναι”* απαλύνει την τεράστια δυσκολία για τον πλούσιο όπως ήταν το πρωτότυπο αλλά και στο 10:24 λίγο παρακάτω το *“δυσκολον εστιν εις τη βασιλειαν του θυ εισελθειν”* που διαμορφώθηκε στο **“δυσκολον εστιν **τούς πεποιθότας ἐπὶ χρήμασιν** εις τη βασιλειαν του θυ εισελθειν”** που απαλύνει ακόμα περισσότερο την κατάσταση, αφού το αρχικό κείμενο έλεγε ότι για όλους είναι δύσκολο ενώ τώρα στρογγυλεύεται.

Τέλος, είναι έκδηλη προσπάθεια των μεταγενέστερων αντιγραφών, να τονίσουν και να εντείνουν το συναίσθημα σε πολλά σημεία, όπως στο 6:28 *“ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ”*, αλλά και την αγριότητα των απειλών του Ιησού. Όπως στο 6:12 *“ἀμὴν λέγω ὑμῖν, ἀνεκτότερον ἔσται Σοδόμοις ἢ Γομόρροις ἐν ἡμέρα κρίσεως ἢ τῇ πόλει ἐκείνῃ”*, ή το 13:8 *“κατὰ τόπους ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαί”*, που όπως θα δείτε προστέθηκαν αργότερα.

Φυσικά και άλλες πολλές λέξεις που εντείνουν το συναίσθημα και την κάθε πράξη και ενέργεια.

Από τις υπόλοιπες διαφορές, που είναι πάρα πολλές, πέρα από τις ανώδυνες (που δεν τις έχω σημειώσει όλες) φαίνεται ξεκάθαρα η συνεχής προσπάθεια των μεταγενέστερων αντιγραφών να δικαιολογήσουν και να επεξηγήσουν το αρχικό κείμενο, προσθέτοντας ή αλλάζοντας λέξεις, που σε αρκετά σημεία αλλάζει το αρχικό νόημα, ή να κάνουν και διορθώσεις.

Συντμήσεις του κειμένου :

θε θεός	ανος άνθρωπος
κε κύριος	δαδ Δαβίδ
ιc Ιησούς	ιηλ ισραήλ
χε χρηστός	μηρ μήτηρ
πνα πνεύμα	πηρ πατήρ
υc υιός	ουνους ουρανούς

Λείπουν πάρα πολλά τελικά -ν από το κείμενο “σιμο” αντί “σιμον”, και πολλά “ι” είναι γραμμένα σαν “ει” ή αντίστροφα πχ χιρ αντί χειρ, πειλάτος, αντί πιλάτος.

Για την καλύτερη κατανόηση ακολουθήστε το υπόμνημα:

[†] Σημάδι που βάζει η σελίδα στο project για να σημειώσει κάτι.

λέξη Υπογραμμισμένη από το project για να δηλώσει ορθογραφικό ή συντακτικό λάθος που αναλύεται στην σελίδα του στο Internet.

λέξη Περιέχει λέξη ή κείμενο που διαγράφηκε ή μετασκευάστηκε στα επίσημα.

(λέξη) Λέξη ή κείμενο που δεν περιλαμβάνεται στον κώδικα, αλλά προστέθηκε στις μεταγενέστερες επίσημες αντιγραφές.

(λέξη) Οι σημαντικότερες προσθήκες από τις προηγούμενες που διαστρέφουν σημαντικά ή τελείως το πρωτότυπο.

Κείμενο του Κατά Μάρκον από τον Σιναϊτικό Κώδικα συμπληρωμένο με τα μεταγενέστερα προστεθέντα.

1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16

1.

1:1 αρχη του ευαγγελιου ιω χυ^τ (υιου̃ του̃ Θεου̃.)

2 καθως γεγραπται εν τω ησαΐα τω προφητη (τοϊς προφήταις) ἴδου εγω αποστελω τον αγγελον μου προ προσωπου σου ος κατασκευασει την οδον σου (ἐμπροσθέν σου)

3 φωνη βοωντος ε τη ερημω ετοιμασατε την οδον κυ ευθιας ποιειτε τας τριβουc αυτου

4 και εγενετο ἰωαννης ο βαπτιζων εν τη ερημω και κηρυσσων βαπτισμα μετανοιας ειc αφειc αμαρτιων

5 και εξεπορευετο προς αυτον πασα η ἰουδαια χωρα και οι ἱεροσολυμειτε παντες^τ (και) εβαπτιζοτο (πάντες) ὑπ αυτου εν τω ἰορδανη ποταμω εξομολογουμενοι τας αμαρτιαc αυτω

6 και ην (δε) ο ἰωαννης ενδεδυμενος τριχασ καμηλου και ζωνην δερματινην περι την οσφυν αυτου και εσθων ακριδασ και μελι αγριον

7 και εκηρυσσεν λεγων ερχεται ο ἰσχυροτερος μου οπισω μου ου ουκ ειμι ικανοc κυψαc λυσαι τον ἱμαντα των ὑποδηματων αυτου

8 εγω εβαπτισα ὑμαc (ἐν) ὑδατι αυτοc δε βαπτισει ^τ(ὑμαc) εν πνι αγιω

9 και εγενετο εν εκειναιc ταιc ημεραιc ηλθεν ιc απο ναζαρετ' της γαλιλαιαc και εβαπτισθη ειc τον ἰορδανην ὑπο ἰωαννου

10 και ευθυc αναβενων εκ του ὑδατοc ειδεν σχιζομενοc τουc ουνουc και το πνα ωc περιστεραν καταβαινον και μενου επ αυτον

11 και φωνη ^τ(ἐγένετο) εκ τω ουνων κυ ει ο υc μου ο αγαπητοc εν σοι ευδοκησα ·

12 και ευθυc το πνα αυτον εκβαλλει ειc την ερημον

13 και ην (ἐκεῖ) εν τη ερημω · μ · (40) ημεραc πιραζομενοc ὑπο του σατανα και ην μετα των θηριων και οι αγγελοι διηκονου αυτω

14 μετα δε το παραδοθηναι τον ἰωαννην ηλθεν ο ις εις την γαλιλαιαν κηρυσσων το ευαγγελιον (τῆς βασιλείας) του θυ

15^τ(και λέγων) οτι πεπληρωται ο καιρος και ηγγεικεν η βασιλια του θυ μετανοειτε και πιστευεται εν τω ευαγγελιω

16 και παραγων (Περιπατῶν δὲ) παρα την θαλασσαν της γαλιλαιας ειδεν ciμωνα και ανδρεαν τον αδελφον (αὐτοῦ τοῦ) ciμωνος επιβαλλοντας (ἀμφίβληστρον) εν τη θαλασση ησα γαρ αλιεις

17 και ειπε αυτοις ο ις δευτε οπισω μου και ποιησω ὑμας γενεσθε αλειεις ανων

18 και ευθυς αφεντες τα δικτυα ηκολουθησαν αυτω

19 και προβας ^τ(δλίγον) εκειθε ιδεν ἰακωβον το του ζεβεδεου και ἰωαννην τον αδελφον αυτου και αυτους εν τω πλοιω καταρτιζοντας τα δικτυα

20 και ευθυς εκαλεσεν αυτους και αφεντες τον πρα αυτων ζεβεδεον εν τω πλοιω μετα των μισθωτων απηλθον οπισω αυτου

21 και εισπορευονται εις καφαρναουμ και ευθυς τοις σαββασιν εδιδαξεν εις την συναγωγην (εἰσελθῶν) :

22 και εξεπλησσοντο επι τη διδαχη αυτου ην γαρ διδασκων αυτους ως εξουσιαν εχω και ουχ ως οι γραμματεις :

23 και ευθυς ην εν τη συναγωγη αυτων ανος ε πνι ακαθαρτω κ(αι) ανεκραξεν

24 λεγω ^τ(Εα) τι ημιν και σοι ιω ναζαρηνε ηλθες απολεσε ημας ουδαμου (οἰδα) σε τις ει ο αγιος του θυ

25 και επετιμησεν αυτω ο ις ^τ(λέγων) φιμωθητι κ(αι) εξελθε εξ αυτου

26 και σπαραξαν αυτο το πνα το ακαθαρο και φωνησεν (κράξαν) φωνη μεγαλη εξηλθεν εξ αυτου

27 και εθαμβηθησαν απαντες ωστε συζητιν αυτους λεγοτας τι εστιν τουτο (τις ἢ) διδαχη καινη (αὕτη , ὅτι) κατ εξουσιαν και τοις πνασι τοις ακαθαρτοις επιτασσι και ὑπακουουσιν αυτω

28 και εξηλθεν η ακοη αυτου [†](εὐθὺς) εἰς ὅλην τὴν περιχώρον τῆς **Ιουδαίας** (Γαλιλαίας):

29 και ευθυς εκ της συναγωγης εξελθοντες ηλθο εις την οικιαν ciμωνος και ανδρου μετα ἰακωβου και ἰωαννου

30 η δε πενθερα ciμωνος κατεκειτο πυρεσσουσα και ευθυς λεγουσιν αυτω περι αυτης

31 και προσελθων ηγειρεν αυτην κρατησας της χιρος (αὐτῆς) και αφηκεν αυτην ο πυρετος και διηκονει αυτοις

32 οφιας δε γενομενης οτε εδου ο ηλιος εφερον προς αυτον παντας τους κακως εχοντας [†](καὶ τοὺς δαιμονιζομένους.)

33[†](καὶ ἦν ὅλη ἡ πόλις ἐπισυνηγμένη πρὸς τὴν θύραν.)

34[†](καὶ ἐθεράπευσε πολλοὺς κακῶς ἔχοντας ποικίλαις νόσοις) και δαιμονια πολλα εξεβαλλεν και ουκ ηφιε λαλιν τα δαιμονια οτι ηδισαν αυτον [†](Χριστὸν εἶναι).

35 και πρωϊ εννουχα λειαν αναστας εξηλθεν και απηλθεν εις ερημον τοπον κακι προσηϋχετο

36 και κατεδιωξεν αυτον ciμω και οι μετ αυτου

37 και **ευρον** (κατεδίωξαν) αυτον (ὁ Σίμων καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ) και λεγουσιν αυτω οτι παντες ζητουσιν σε

38 και λεγει αυτοις αγομεν **αλλαχου** εις τας εχομενας κωμοπολις ἵνα κακει κηρυξω εις τουτο γαρ **εξηλυθα** (ἐξελέλυθα)

39 και **ηλθεν** (ἦν) κηρυσσι εις τας συναγωγας αυτων εις ὅλην τὴν γαλιλαιαν και τα δαιμονια εκβαλλων

40 και ερχεται προς αυτον λεπρος παρακαλων αυτον και γονυπετων [†](αὐτὸν καὶ) λεγων αυτω οτι εαν θελης δυνασε με καθαρισαι

41 και σπλαγχνισθεις εκτινας τὴν χεира αυτου ηψατο κ(αι) λεγει θελω

καθαρισθητι

42 και ευθυσ απηλθεν απ αυτου η λεπρα και εκαθαρισθη

43 και εμβριμησαμενος αυτω ευθυσ εξεβαλε αυτον

44 και λεγει αυτω ορα μηδενι ειπης αλλα υπαγε σαυτον διξο τω ιερει και προσενεγκε περι του καθαρισμου σου α προσεταξεν μωυσης εις μαρτυριο αυτοις

45 ο δε εξελθων ηρξατο κηρυσσιν πολλα και διαφημιζι τον λογον ωστε μηκετι δυνασθε αυτον εις πολιν φανερωσ εισελθι αλλ εξω **επ(ευ)** ερημοις τοποις ην και ηρχοντο προς αυτον παντοθεν

2.

2: 1 και εισελθων παλι εις καφαρναουμ δι ημερων ηκουσθη οτι εν οικω εστιν

2 και συνηχθησαν πολλοι ωστε μηκετι χωριν μηδε τα προς την θυραν και ελαλει αυτοις τον λογον

3 και ερχονται φεροτες προς αυτον παραλυτικον αιρομενον υπο · δ · (4)

4 και μη δυναμενοι προσενεγκαι αυτω δια τον οχλον απεστεγασαν την στεγην οπου ην και εξορυξαντες χαλωσι τον κραβακτο οπου ο παραλυτικος κατεκειτο

5 και ιδων ο ις την πιστιν αυτων λεγει τω παραλυτικω τεκνον **πιστι** αφεωνται σου αι αμαρτιαι

6 ησαν δε τινες των γραμματεω εκει καθημενοι και διαλογιζομενοι εν ταις καρδιες αυτων

7 τι ουτος ουτως λαλει βλασφημει τις δυναται αφιεναι αμαρτιας ει μη εις ο θς

8 και ευθυσ ο ις επιγνους τω πνι αυτου οτι ουτως διαλογιζονται εν εαυτοις λεγει αυτοις τι ταυτα διαλογιζεσθε εν ταις καρδιες υμων

9 τι εστι ευκοπωτερον ειπειν τω παραλυτικω αφιενται σου αι αμαρτιαι η ειπειν εγειρε και αρον τον κραβακτον σου και υπαγε

10 ἵνα δε εἰδητε ὅτι ἐξουσίαν ἔχει ὁ υἱὸς τοῦ ἀνοῦ ἐπὶ τῆς γῆς ἀφιέναι ἀμαρτίας λέγει τῷ παραλυτικῷ

11 ἐγείρε σοὶ λέγω (καὶ) ἄρον τὸν κραβακτὸν σου καὶ ὑπάγε εἰς τὸν οἶκόν σου

12 καὶ ἠγέρθη καὶ εὐθὺς ἄρας τὸν κραβακτὸν ἐξῆλθεν εὐπρόσθετος (ἐναντίον) πάντων ὥστε ἐξίστασθαι πάντας καὶ δοξαζῖν τὸν θεὸν λέγοντας ὅτι οὕτως οὐδέποτε ἐφάνη ἐν τῷ Ἰσραὴλ (εἶδομεν)

13 καὶ ἐξῆλθον παλιν εἰς (παρά) τὴν θάλασσαν καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἤρχετο πρὸς αὐτούς καὶ ἐδίδασκεν αὐτούς

14 καὶ παραγῶν εἶδε λευεὶ τὸν τοῦ ἀλφαιοῦ καθημένο ἐπὶ τῷ τελωνίῳ καὶ λέγει αὐτῷ ἀκολουθί μοι καὶ ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ

15 καὶ γίνεται κατακίσθαι αὐτὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ καὶ πολλοὶ τελῶναι καὶ ἀμαρτωλοὶ συνανεκίνητο τῷ Ἰησοῦ καὶ τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ ἦσαν γὰρ πολλοὶ καὶ ἠκολούθουν αὐτῷ

16 καὶ (οἱ) γραμματεῖς τῶν φαρισαίων καὶ ἴδοντες (αὐτόν) ὅτι ἠσθίεν μετὰ τῶν τελῶνων καὶ ἀμαρτωλῶν ἐλέγον τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ διὰ τί μετὰ τῶν τελῶνων καὶ ἀμαρτωλῶν ἐσθίει ὁ διδάσκαλος ἡμῶν (καὶ πίνει)

17 καὶ ἀκούσας ὁ Ἰησοῦς λέγει αὐτοῖς οὐ χρεῖαν ἔχουσιν οἱ ἰσχυρόντες ἰατροῦ ἀλλ' οἱ κακῶς ἔχοντες οὐκ ἦλθον καλεῖσαι δικαίους ἀλλὰ ἀμαρτωλοὺς (εἰς μετάνοιαν)

18 καὶ ἦσαν οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ φαρισαῖοι νηστεύοντες καὶ ἐρχοταὶ καὶ λέγουσιν αὐτῷ διὰ τί οἱ μαθηταὶ Ἰωάννου καὶ οἱ μαθηταὶ τῶν φαρισαίων νηστεύουσιν οἱ δὲ μαθηταὶ σου οὐ νηστεύουσιν

19 καὶ εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς μὴ δύνανται οἱ υἱοὶ τοῦ νυμφῶνος ἐν ὧν ὁ νυμφίος μετὰ αὐτῶν ἐστὶν νηστεύειν ὅσον χρόνον ἔχουσι τὸν νυμφίον μετὰ αὐτῶν οὐ δύνανται νηστεύει

20 ἐλευσονται δὲ ἡμέραι ὅταν ἀπαρθῆ ἀπ' αὐτῶν ὁ νυμφίος καὶ τότε νηστεύουσιν ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ (ἐν ἐκείναις ταῖς ἡμέραις)

21 οὐδὲς ἐπιβλήμα ῥακοῦ ἀγναφοῦ ἐπιραπτί ἐπὶ ἱμάτιον παλαιὸν εἰ δὲ μὴ · αἰρεῖ πληρωμὰ ἀπ' αὐτοῦ τὸ καινὸν τοῦ παλαιοῦ καὶ χειρὸν σχίσμα γίνεται

22 καὶ οὐδεὶς βάλλει οἶνον νεὸν εἰς ἀσκούς παλαιούς · εἰ δὲ μὴ ρηξεί ὁ οἶνος (ὁ

νέος) τους ασκούς και ο οίνος εκχέεται και οι ασκοί απολούνται · αλλά οίνον νεόν εις ασκούς καινούς ^τ(**βλητέον**).

23 και εγένετο αὐτὸ ἐν τοῖς σαββάσιν παραπορευέσθε διὰ τῶν σπορίμων καὶ οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ ἤρξαντο οδο ποιεῖν τιλλόντες τοὺς σταχυάς

24 καὶ οἱ φαρισαῖοι ἐλέγον αὐτῷ ἴδε τί ποιοῦσιν τοῖς σαββάσιν · ὁ οὐκ ἐξεστὶ

25 καὶ λέγει αὐτοῖς οὐδέποτε ἀνεγνώτε τί ἐποίησεν δαδ · ὅτε χρίαν ἔσχεν καὶ ἐπίναςεν αὐτός καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ

26 πῶς εἰσηλθε εἰς τὸν οἶκον τοῦ θυ ἐπὶ ἀβιαθάρ ἀρχιερέως καὶ τοὺς ἀρτοῦς τῆς προθέσεως ἐφαγὲν οὓς οὐκ ἐξεστὶν φαγῆ εἰ μὴ τοὺς ἱερεῖς καὶ ἔδωκεν καὶ τοῖς σὺν αὐτῷ οὓσιν :

27 καὶ ἐλέγεν αὐτοῖς τὸ σαββατόν διὰ τὸν ἀνὸν ἐγένετο καὶ οὐχ ὁ ἀνθρώπος διὰ τὸ σαββατόν

28 ὥστε κς ἐστὶν ὁ υς τοῦ ἀνοῦ καὶ τοῦ σαββατοῦ

3.

3:1 καὶ εἰσηλθεν πάλιν εἰς συναγωγὴν καὶ ἦν ἐκεῖ ἀνὸς ἐξηραμμένην ἔχων τὴν χεῖρα

2 καὶ παρατηροῦν αὐτὸν εἰ ἐν τοῖς σαββάσιν θεραπεύει αὐτὸν ἵνα κατηγορησῶσιν αὐτοῦ

3 καὶ λέγει τῷ ἀνω τῷ τὴν ξηρὰν χεῖρα ἔχοντι ἐγείρε εἰς τὸ μέσον

4 καὶ λέγει αὐτοῖς ἐξεστὶν τοῖς σαββάσιν ἀγαθὸν ποιῆσαι · ἢ κακοποιῆσαι · ψυχὴν σώσαι ἢ ἀποκτεῖναι οἱ δὲ ἐσιώπων ·

5 καὶ περιβλεψάμενος αὐτοὺς μετ' ὀργῆς συνλυπούμενος ἐπὶ τῇ πῶρῳ τῆς καρδίας αὐτῶν λέγει τῷ ἀνω · ἐκτίνον τὴν χεῖρα σου · καὶ ἐξέτινεν καὶ ἀπεκατέσταθ' ἡ χεὶρ αὐτοῦ (**ὕγιής ὡς ἡ ἄλλη**)

6 καὶ ἐξελθόντες οἱ φαρισαῖοι εὐθὺς μετὰ τῶν ἠρωδιανῶν συμβουλίον ἐποίησαν

κατ'αυτου οπως αυτον απολεσωσιν

7 και ο ις μετα των μαθητων αυτου ανεχωρησεν προς την θαλασσαν : και πολυ πληθος απο της γαλιλαιας και απο της **ιουδαιας** ηκολουθησαν

8 κ(αι) απο ιεροσολυμων **(και από της Ιουδαίας και από της Ιδουμαίας)** και περαν του ιορδανου **(και)** περι τυρον και σιδωνα πληθος πολυ ακουοντες οσα εποιει ηλθον προς αυτον

9 και ειπεν τοις μαθηταις αυτου ινα πλοιαριον προσκαρτερη αυτω δια τον οχλον ινα μη θλιβωσιν αυτον

10 πολλους γαρ εθεραπευσεν ωστε επιπιτειν αυτω ινα αυτου αφωνται οσοι ειχον μαστιγας

11 και τα πνατα τα ακαθαρτα οταν αυτο εθεωρουν προσεπιπτον αυτω και εκραζον λεγοντες οτι κυ ει ο υς του θυ

12 και πολλα επετιμα αυτοις ινα μη αυτον φανερον ποιησωσιν :

13 και αναβαινει εις το ορος και προσκαλειται ους ηθελεν αυτος οι δε απηλθον προς αυτον

14 και εποιησεν · ιβ · (12) **ους και αποστολους υνομασεν** ινα ωσι μετ αυτου και ινα αποστελλη αυτους κηρυσσει

15 και εχειν εξουσια **(θεραπεύειν τὰς νόσους καί)** εκβαλλειν τα δαιμονια

16 **και εποιησεν τους · ιβ · (12)** και επεθηκεν ονομα · τω σιμωνι πετρον

17 και ιακωβον τον του ζεβεδαιου και ιωαννην τον αδελφον του ιακωβου · και επεθηκεν αυτοις ονοματα · βοανηργες · ο εστιν υιοι βροτης

18 και ανδραιαν και φιλιππον και βαρθολομαιο και ματθαιον και θωμαν και ιακωβον τον του αλφαιου και θαδδαιον και σιμωνα τον καναναιον

19 και ιουδαν ισκαριωθ' ος και παρεδωκε αυτον :

20 και ερχεται εις οικον και συνερχεται παλιν **(ο)** οχλος ωστε μη δυνασθαι αυτους μητε αρτον φαγιν

- 21** και ακουσατες οι παρ αυτου εξηλθον κρατησαι αυτον ελεγον γαρ οτι εξεστη
- 22** και οι γραμματεις οι απο ιεροσολυμων καταβαντες ελεγον οτι βεελζεβουλ' εχει και οτι εν τω αρχοντι των δαιμονιων εκβαλλει τα δαιμονια
- 23** και προσκαλεσαμενος αυτους εν παραβολαις ελεγε αυτοις πως δυναται σατανας σαταναν εκβαλλειν
- 24** και εαν βασιλεια εφ εαυτην μερικθη ου δυναται σταθηνε η βασιλεια εκεινη
- 25** και εαν οικια εφ εαυτην μερικθη ου δυνησεται η οικια εκεινη σταθηναι
- 26** και ει ο σατανας ανεστη εφ εαυτο [†](**καί**) εμερικθη και ου δυναται στηναι · αλλα τελος εχει
- 27** αλλ ου δυναται ουδισ εισελθων εις την οικιαν του ιςχυρου τα σκευη αυτου διαρπασαι · εαν μη πρωτον τον ιςχυρον δηση και τοτε την οικιαν αυτου διαρπασει
- 28** αμην λεγω υμιν οτι παντα αφεθησετε τοις υίοις τω ανων τα αμαρτηματα και αι βλασφημιαι οσα αν βλασφημησωσιν
- 29** ος δ αν βλασφημησῃ εις το πνα το αγιον ουκ εχι αφεσιν εις τον αιωνα αλλα ενοχος εσται αιωνιου αμαρτηματος
- 30** οτι ελεγον πνα ακαθαρτον εχει
- 31** και ερχεται η μηρ αυτου και οι αδελφοι αυτου · και εξω σταντες απεστιλαν προς αυτον καλουντες αυτο
- 32** και εκαθητο προς αυτον οχλος και λεγουσιν αυτω ιδου η μηρ σου και οι αδελφοι σου εξω ζητουςιν σε
- 33** και αποκριθεις αυτοις λεγει τις εστι η μηρ μου και οι αδελφοι μου
- 34** και περιβλεψαμενος τους περι αυτον κυκλω καθημενους λεγει ειδε η μηρ μου και οι αδελφοι μου ·
- 35** ος γαρ αν ποιησῃ το θελημα του θυ ουτος αδελφος μου και αδελφη και μηρ εστιν

4.

4: 1 και παλιν ηρξατο διδασκιν παρα τη θαλασσαν και συναγεται προς αυτον οχλος πλιτος ωστε αυτον εις πλοιον εμβαντα καθησθε εν τη θαλασση και πας ο οχλος προς την θαλασσαν επι της γης ησαν

2 και εδιδασκεν αυτους πολλα εν παραβολαις και ελεγεν αυτοις εν τη διδαχη αυτου

3 ακουετε ιδου εξηλθεν ο σπιρων ^τ(του) σπειραι

4 και εγενετο εν τω σπειρειν ο μεν επεσε παρα την οδον και ηλθεν τα πετινα και κατεφαγε αυτο

5 και αλλο επεσεν επι τα πετρωδη οπου ουκ ειχεν γην πολλην και ευθυς εξανετιλεν δια το μη εχι βαθος γης

6 και οτε ανετιλεν ο ηλιος εκαυματισθη και δια το μη εχιν ριζαν εξηρανθη

7 και αλλος επεσε εις τας ακανθας και ανεβησαν αι ακανθαι και συνεπνιξαν αυτο και καρπον ουκ εδωκεν

8 και αλλα επεσεν εις την γην την καλην και εδιδου καρπον αναβαινοντα και αυξανομενα και εφερον εις · λ · (30) και εις · ξ · (60) και εις · ρ · (100)

9 και ελεγε ος εχει ωτα ακουειν ακουετω

10 και οτε εγενετο κατα μονας ηρωτουν αυτον οι περι αυτον συν τοις · ιβ · (12) τας παραβολας

11 και ελεγεν αυτοις υμιν το μυστηριον δεδοται της βασιλιας του θυ εκεινοις δε τοις εξω εν παραβολαις πατα γεινεται ·

12 ινα βλεποντες βλεπωσι και μη ιδωσι και ακουοντες ακουωσι και μη συνιωσιν μηποτε επιστρεψωσιν και αφεθη αυτοις (τα αμαρτήματα)

13 και λεγει αυτοις ουκ οιδατε την παραβολην ταυτην και πως πασας τας παραβολας γνωσεσθαι

14 ο σπιρων τον λογο σπερει ·

15 ουτοι δε ειςιν οι παρα τη οδον οπου σπιρεται ο λογος και οταν ακουσωσιν ευθυσ ερχεται ο σατανας και αρπαζει (αίρει) τον λογον το εσπαρμενον εν αυτοις (εν ταίς καρδίαις αυτών)

16 και ουτοι ομοιως ειςιν οι επι τα πετρωδη σπιρομενοι · οι οταν ακουσωσιν τον λογον ευθυσ μετα χαρας λαμβανουσιν αυτον

17 και ουκ εχουσι ριζαν εν εαυτοις αλλα προσκαιροι ειςιν · ειτα γενομενης θλιψεως η διωγμου δια τον λογον ευθυσ σκανδαλιζονται ·

18 και αλλοι ειςιν οι επι τας ακανθας σπιρομενοι ουτοι ειςιν οι ακουσατες τον λογον

19 και αι μεριμναι του αιωνος και η απατη του πλουτου συνπιγει τον λογον και αι παρα τα λοιπα επιθυμιαι εισπορευομεναι [†](συμπνύγουσι τὸν λόγον) και ακαρπος γεινεται

20 και εκεινοι ειςιν οι επι την γην τη καλην σπαρεντες · οιτινες ακουουσι τον λογον και παραδεχονται και καρποφορουσιν εν · λ · (30) και εν · ξ · (60) και εν · ρ · (100)

21 και ελεγεν αυτοις μητι ερχεται ο λυχνος υπο τον μοδιον τεθηναι η υπο την κλινην ουχ ινα υπο την λυχνιαν τεθη (επι την λυχνιαν επιτεθη)

22 ου γαρ εστιν τι κρυπτο εαν μη ινα φανερωθη ουδε εγενετο αποκρυφον αλλ' ινα ελθη εις φανερον

23 ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω

24 και ελεγεν αυτοις βλεπετε τι ακουετε εν ω μετρω μετριτε μετρηθησεται υμιν και προστεθησεται υμιν (τοις ακούουσιν) :

25 ος γαρ (δύ) εχει δοθησεται αυτω και ος ουκ εχει και ο εχει αρθησεται απ αυτου

26 και ελεγεν ουτως εστιν η βασιλεια του θυ · ως ανος βαλη τον σπορο επι της γης

27 και καθευδη και εγειρεται νυκτα και ημεραν και ο σπορος βλαστανη και μηκυνηται ως ουκ οιδεν αυτος

28 αυτοματη η γη καρποφορει πρωτον χορτον [†] (**είτα στάχυν**) ειπεν πληρη ειπον εν τω σταχυϊ

29 οταν δε παραδοι ο καρπος ευθυσ αποστελλει το δρεπανον οτι παρεστηκεν ο θερισμος

30 και ελεγεν [†] (**αυτοίς**) πως ομοιωσωμεν τη βασιλειαν του θυ η εν τινι αυτην παραβολη · **θυμε παραβάλωμεν αυτήν;**)

31 ως κοκκω ειναπεως [†] (**ός**) οταν σπαρη επι της γης **■** μικροτερον **■** πατων των σπερματων (**έστί**) **των επι της γης**

32 και οταν σπαρη αναβαινει και γεινεται μειζον παντων των λαχανων και ποιει κλαδους μεγαλους ωστε δυνασθαι ὑπο την σκιαν αυτου τα πετινα του ουνου κατασκηνοουν

33 και τοιαυταις παραβολαις πολλαις ελαλει αυτοις το λογον καθως ηδυναντο ακουει

34 χωρις δε παραβολης ουκ ελαλει αυτοις κατ ἴδιαν δε τοις ἴδιοις μαθηταις επελυεν παντα

35 και λεγει αυτοις εν εκινη τη ημερα οψιας γενομενης διελθωμεν εις το περαν

36 και αφεντες τον οχλον παραλαμβανουσιν αυτον ως ην εν τω πλοιω και αλλα πλοια ησαν μετ αυτου

37 και γεινεται λαιλαψ μεγας ανεμου και τα κυματα επεβαλεν εις το πλοιον [†] (**ώστε ἤδη γεμίζεσθαι το πλοῖον**)

38 και αυτος ην εν τη πρυμνη επι το προσκεφαλαιον καθευδων : και εγιρουσιν αυτον και λεγουσιν αυτω διδασκαλε ου μελι σοι οτι απολλυμεθα

39 και διεγερθεις επετιμησεν τω ανεμω και ειπεν τη θαλασση σιωπα · πεφίμωσο · και εκοπασεν ο ανεμος και εγενετο γαληνη μεγαλη

40 και ειπεν αυτοις τι δειλοι εστε ουπω εχετε πιστι

41 και εφοβηθησα φοβον μεγαν και ελεγον προς αλληλους τις αρα ουτος εστιν οτι και ο ανεμος και η θαλασσα αυτω υπακουει

5.

5:1 και ηλθον εις το περαν της θαλασσης εις την χωραν των γερασηνω

2 και εξελθοντος αυτου εκ του πλοιου ευθυσ υπηνητησε αυτω εκ των μνημιων ανος εν πνι ακαθαρτω

3 ος τη κατοικησιν ειχε εν τοις μνημασι και ουδε αλυσεσι ουκετι ουδεις εδυνατο αυτον δησαι

4 δι αυτον πολλακις πεδαις και αλυσεσι δεδεσθαι και διεσπασθαι υπ αυτου τας αλυσις και τας παιδας κυτετριφθαι και ουδισ ιςχυσεν αυτο ^τ(**δαμάσαι**).

5 και δια παντος νυκτος και ημερας ε τοις μνημασιν κ(αι) εν τοις ορεσιν η κραζων και κατακοπτων εαυτον λιθοις

6 και ιδων τον ιν απο μακροθεν εδραμεν και προσεκυνησεν αυτω

7 και κραξας φωνη μεγαλη λεγει τι εμοι και σοι ιυ υιε του θυ του υψιστου ορκιζω σε τον θν μη με βασανισης

8 και ελεγεν αυτω εξελθε το πνα το ακαθαρτον εκ του ανου

9 και επηρωτα αυτο τι ονομα σοι και λεγι αυτω λεγιω ονομα μοι οτι πολλοι εσμεν

10 κ(αι) παρεκαλει αυτον πολλα ινα μη **αυτου**(**αυτους**) αποστιλη εξω της χωρας :

11 ην δε εκει προς τω ^τ(**δρει**) αγελη χοιρων μεγαλη βοσκομενη

12 και παρεκαλεσαν αυτον λεγοντες πεμψον ημας εις τους χοιρους ινα εις αυτους εισελθωμεν

13 και επετρεψεν αυτοις και εξελθοντα τα πνατα τα ακαθαρτα εισηλθον εις τους χοιρους και ωρμησεν η αγελη κατα του κρημνου εις την θαλασσα ως διςχιλιοι και επιγοντο εν τη θαλασση

14 και οι βοσκοντες αυτους · εφυγον και απηγγιλον εις την πολιν και εις τους αγρους και εξηλθο ιδειν τι εστιν το γεγονος

15 και ηρχοντο προς τον ιν και θεωρουσι τον δαιμονιζομενον καθημενον ἱματισμενο και σωφρονουντα τον εσχηκοτα τον λεγιωνα και εφοβηθησαν

16 και διηγησαντο αυτοις οι ἴδοντες πως εγενετο τω δαιμονιζομενω και περι των χοιρων ·

17 και ηρξαντο παρακαλιν αυτο απελθιν απο τω οριων αυτων

18 και εμβαινοντος αυτου εις το πλοιο παρεκαλει αυτο ο δαιμονισθεις ἵνα μετ αυτου η :

19 και ουκ αφηκεν αυτον αλλα λεγει αυτω ὕπαγε εις το οικον σου προς τους σουσ και απαγγειλον αυτοις οσα ο κς πεποιηκεν σοι κ(αι) ηλησεν σε

20 και απηλθεν και ηρξατο κηρυσσει εν τη δεκαπολι οσα εποιησεν αυτω ο ις και παντες εθαυμαζον

21 και διαπερασαντος του ιυ εν τω πλοιω εις το περα παλιν συνηχθη οχλος πολυς επ αυτο και ην παρα την θαλασσαν

22 και ερχεται εις τω αρχῖσυναγωγων ονοματι ἰαῖρος κ(αι) ἴδων αυτον πιπτι προς τους ποδας αυτου

23 και παρακαλει αυτον πολλα λεγω οτι το θυγατριον μου εσχατως εχει ἵνα ελθων επιθησ τας χιρας αυτη ἵνα σωθη και ζηση

24 και απηλθεν μετ αυτου και ηκολουθι αυτω οχλος πολυς και συνεθλιβον αυτον

25 και γυνη ουσα εν ρυσει αιματος δωδεκα ετη

26 και πολλα παθουσα ὑπο πολλων ἰατρων και δαπανησασα τα παρ εαυτης πατα και μηδεν ωφεληθισα αλλα μαλλον εις το χειρο ελθουσα

27 ακουσασα τα περι του ιυ ελθουσα εν τω οχλω οπιθεν ηψατο του ἱματιου αυτου

28 ελεγεν γαρ (**ἔβριέν ἑαυτῆ**) οτι εαν αφωμαι καν του ἱματιου αυτου σωθησομαι

29 και ευθυς εξηρανθη η πηγη του αιματος αυτης και εγνω τω σωματι οτι ἱαται απο της μαστιγος

30 και ευθυς ο ις επιγνους εν εαυτω την εξ αυτου δυναμιν εξελθουσαν

επιστραφεις εν τω οχλω ελεγε τις μου ηψατο τω ιματιων ·

31 και ελεγον αυτω οι μαθηται αυτου βλεπεις τον οχλο συνθλιβοντα σε και λεγεις τις μου ηψατο

32 και περιεβλεπετο ιδειν την τουτο ποιησασαν

33 η δε γυνη φοβηθισα και τρεμουσα **και** ιδυια ο γεγονεν αυτη ηλθεν και προσεπεσεν αυτω και ειπεν αυτω πασαν την αληθιαν

34 ο δε ειπεν αυτη θυγατερ' η πιστις σου σεσωκεν σε υπαγε εις ιρηνην και ισθι υγιης απο της μαστιγος σου

35 ετι αυτου λαλουντος ερχονται απο του αρχιςυναγωγου λεγοντες οτι η θυγατηρ σου απεθανε τι ετι σκυλλεις τον διδασκαλον

36 ο δε ις **παρα**καουσας τον λογον λαλουμενον · λεγει τω αρχιςυναγωγω μη φοβου μονον πιστευε

37 και ουκ αφηκεν ουδενα **μετ αυτου** συνακολουθησαι ει μη τον πετρον και ιακωβον και ιωαννην τον αδελφον ιακωβου

38 και ερχονται εις το οικον του αρχιςυναγωγου και θεωρει θορυβον και κλαιοντας και αλαλαζοντας πολλα ·

39 και εισελθων λεγει αυτοις τι θορυβεισθε και κλαιετε το παιδιον ουκ απεθανεν αλλα καθευδι ·

40 και κατεγελων αυτου αυτος δε εκβαλω παντας παραλαμβανει τον πρα του παιδιου και την μρα και τους μετ αυτου και εισπορευεται οπου ην το παιδιον (**ανακειμενον**)

41 και κρατησας της χιρος του πεδιου λεγει αυτη ταλιθα κουμ' · ο εστι μεθερμηνευομενον το κορασιον σοι λεγω εγειρε

42 και ευθυσ ανεστη το κορασιον και περιεπατι ην γαρ ωσει ετων · ιβ · (12) και εξεστησαν ευθυσ εκστασι μεγαλη

43 και διεστιλατο αυτοις πολλα · ινα μηδισ γνω τουτο · και ειπε δοθηναι αυτη φαγιν

6.

6:1 και εξηλθεν εκιθε και ερχεται εις τη πατριδα αυτου κ(αι) ακολουθουσιν αυτω οι μαθηται αυτου

2 και γενομενου σαββατου ηρξατο διδασκειν εν τη συναγωγη και πολλοι ακουοντες εξεπλησσοντο λεγοντες ποθεν τουτω ταυτα παντα και τις η σοφια η δοθισα τουτω και αι δυναμεις τοιαυται δια τω χειρων αυτου γινομεναι

3 ουχ ουτος εστιν ο τεκτων ο υς της μαριας και ο αδελφος ιακωβου και ιωσηφ (ιωση) και ιουδα και σιμωνος και ουκ εισιν αι αδελφαι αυτου ωδε προς ημας και εσκανδαλιζοντο εν αυτω

4 και ελεγεν αυτοις ο ις οτι ουκ εστιν προφητης ατιμος ει μη εν τη πατριδι εαυτου και εν ^τ(τοις συγγενεσι και) τη οικια αυτου

5 και ουκ ηδυνατο εκει ποιησαι ουδεμιαν δυναμι ει μη ολιγοις αρρωστοις επιθειστας χιρας εθεραπευσεν :

6 και εθαυμασε δια την απιστια αυτων και περιηγεν ο κ τας κωμας κυκλω διδασκων

7 και προσκαλειται τους · ιβ · (12) και ηρξατο αυτους αποστελλιν δυο δυο [·] και εδιδου αυτοις ^τ(εξουσιαν των πνευματων των ακαθαρτων)

8^τ(και παρηγγειλεν αυτοις) ινα μηδεν αρωσιν εις οδον ει μη ραβδον μονον μη αρτον μη πηραν μη εις την ζωνην χαλκο

9 αλλα υποδεδεμενους σανδαλια και μη ενδυσεσθε δυο χιτωνας

10 και ελεγεν αυτοις οπου εαν εισελθητε εις οικιαν εκει μινατε εως αν εξελθητε εκιθεν

11 και ος' αν τοπος μη δεξηται υμας μηδε ακουσωσιν υμων εκπορευομενοι εκειθεν εκτιναξατε τον χουν τον υποκατω των ποδων υμων εις μαρτυριον αυτοις

12 και εξελθοντες εκηρυξαν αυτοις ινα μετανοησωσι (αμην λεγω υμιν, ανεκτοτερον εσται σοδομοις η Γομορροις εν ημερα κρισεως η τη πόλει εκείνη.)

13 και δαιμονια πολλα εξεβαλλον κ(αι) ηλειφον ελαιω πολλους αρρωστους και εθεραπευον

14 και ηκουσεν ο βασιλευς ηρωδης φανερον γαρ εγενετο το ονομα αυτου και ελεγεν οτι ἰωαννης ο βαπτισω εγηγερται εκ νεκρω και δια τουτο ενεργουσιν αι δυναμις εν αυτω ·

15 αλλοι δε ελεγον οτι ηλιας εστιν αλλοι δε οτι προφητης ως εις τω προφητων

16 ακουσας δε ο ηρωδης ελεγεν ον εγω απεκεφαλισα ουτος ἰωαννης ηγερθη (**ἐκ νεκρῶν**) :

17 αυτος γαρ ο ηρωδης αποστιλας εκρατησε τον ἰωαννην και εδησεν αυτον εν φυλακη δια ηρωδιαδα την γυναικα φιλιππου του αδελφου αυτου οτι αυτη εγαμησεν

18 ελεγεν γαρ ο ἰωαννης τω ηρωδη οτι ουκ εξεστιν σοι εχι την γυναικα του αδελφου σου

19 η δε ηρωδιας ενειχεν αυτω και ηθελεν αυτον αποκτιναι και ουκ ηδυνατο

20 ο γαρ ηρωδης εφοβειτο τον ἰωαννην ειδως αυτον ανδρα δικαιο και αγιον και συνετηρει αυτον · και ακουσας αυτου πολλα **ηπορει** (**ἐποίει**) · και ηδεως αυτου ηκουε

21 και γενομενης ημερας ευκαιρου οτε ηρωδης τοις γενεσιοις αυτου διπνον εποιησε τοις μεγαστασιν αυτου και τοις χιλιαρχοις και τοις πρωτοις της γαλιλαιας

22 και ελθουσης της θυγατρος αυτου ηρωδιαδος και ορχησαμενης ηρεσεν τω ηρωδη κ(αι) τοις συνανακειμενοις ο δε βασιλευς ειπε τω κορασιω αιτησαι με ο εαν θελης και δωσω σοι

23 και ωμοσεν αυτη οτι ο εαν αιτησης δωσω σοι εως ημισους της βασιλειας μου

24 και εξελθουσα ειπε τη μητρι αυτης τι αιτησωμαι η δε ειπεν την κεφαλη ἰωαννου του βαπτισοντος

25 και ελθουσα ευθυσ μετα σπουδης προς τον βασιλεα ητησατο λεγουσα θελω ἵνα εξαυτης δωσω μοι επι πινακι τη κεφαλην ἰωαννου του βαπτιστου

26 και περιλυπος γενομενος ο βασιλευς δια τους ορκους κ(αι) τους συνανακειμενους ουκ ηθελησεν αθετησαι αυτην

27 και ευθυσ αποστιλας ο βασιλευς σπεκουλατορα επεταξεν ενεγκε την κεφαλην αυτου

28 (ὁ δὲ ἀπελθὼν ἀπεκεφάλισεν αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ, καὶ ἤνεγκε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ) επι πινακι και εδωκεν αυτην τω κορασιω και το κορασιον εδωκεν αυτην τη μητρι αυτης :

29 και σκουσαντες οι μαθηται αυτου ηλθον και ηραν το πτωμα αυτου και εθηκαν αυτο εν μνημιω :

30 και συναγονται οι αποστολοι προς τον ιν και απηγγιλαν αυτω παντα οσα εποιησαν και (ὅσα) εδιδαξαν

31 και λεγει αυτοις δευτε ὑμις αυτοι κατ ἴδιαν εις ερημο τοπον και αναπαυεσθαι ολιγον ησαν γαρ οι ερχομενοι και οι ὑπαγοντες πολλοι και ουδε φαγειν ευκαιρουν

32 και απηλθον εν πλοιω εις ερημο τοπον κατ ἴδιαν

33 και ἴδον αυτοις ὑπαγοντας και επεγνωσαν αυτοις πολλοι και πεζη απο πασων των πολεων συνεδραμο εκει και προηλθο αυτοις (καὶ συνήλθον πρὸς αὐτόν)

34 και εξελθων (ὁ Ἰησοῦς) ειδε οχλον πολυν κ(αι) εσπλαγχνισθη επ αυτοις οτι ησα ^τ(ὡς πρόβατα) μη εχοντα ποιμενα και ηρξατο διδασκιν αυτοις πολλα

35 και ηδη ωρας πολλης γινομενης προσελθοντες ^τ(αὐτῶ) οι μαθηται αυτου ελεγον οτι ερημος εστιν ο τοπος και ηδη ωρα πολλη

36 απολυσον αυτοις ἵνα απελθοντες εις τους κυκλω αγρους και κωμας αγορασωσιν εαυτοις βρωματα τι φαγωσιν (ἄρτους· τί γὰρ φάγωσιν οὐκ ἔχουσιν)

37 ο δε αποκριθεισ ειπεν αυτοις δοτε αυτοις ὑμεις φαγιν · και λεγουσιν αυτω απελθοντες αγορασωμεν δηναριων διακοσιων αρτους και δωσωμεν αυτοις φαγειν ·

38 ο δε λεγει αυτοις ποσους αρτους εχετε ὑπαγετε ἴδετε και ελθοντες λεγουσιν πεντε · και δυο ιχθυασ

39 και επεταξεν αυτοις ανακλιθηναι παντας συμποσια συμποσια επι τω χλωρω χορτω

40 και ανεπεσα πρασιαι (πρασιαι) κατα εκατο και κατα ν (50)

41 και λαβων τους πετε αρτους και τους δυο ιχθυα αναβλεψα εις τον ουρανον ευλογησε και κλασα τους αρτους τ (και) εδιδου τοις μαθηταις ινα παρατιθωσιν αυτοις και τους β · (2) ιχθυα εμερισεν πασιν

42 κ(αι) εφαγον παντες και εχορτασθησα

43 και ηραν κλασματων · ιβ · (12) κοφινων πληρωματα και απο των δυο ιχθυων

44 και ησαν οι φαγοντες τ ως πεντακισχιλιοι ανδρες :

45 και ευθυς ηναγκασε τους μαθητα αυτου εμβηναι εις πλοιον και προαγειν εις το περα προς βηθσαιδαν . εως αυτος απολυει τον οχλον :

46 και αποταξαμενος αυτοις απηλθεν εις το ορος προσευξασθαι

47 και οψιας γενομενης ην το πλοιον εν μεσω της θαλασσης και αυτος μονος επι της γης ·

48 και ιδων αυτους βασανιζομενους εν τω ελαυνιν η γαρ εναντιοσ ο ανεμοσ αυτοις περι τεταρτην φυλακην της νυκτοσ ερχεται προς αυτουσ περιπατων επι της θαλασσης και ηθελεν παρελθει αυτουσ

49 οι δε ιδοντεσ αυτον επι της θαλασσης περιπατουντα εδοξαν οτι φατασμα εστιν · και ανεκραξαν

50 παντεσ γαρ αυτον ειδαν και εταραχθησαν . ο δε ευθυσ ελαλησε μετ αυτων και λεγει αυτοισ θαρσειτε εγω ειμι μη φοβεισθε

51 και ανεβη προς αυτουσ εις το πλοιον και εκοπασεν ο ανεμοσ και λιαν (εξ περισσοϋ) εν εαυτοισ εξιστατο

52 ου γαρ συνηκαν επι τοισ αρτοισ αλλ ην αυτων η καρδια πεπωρωμενη

53 και διαπερασαντεσ επι την γην ηλθον εις γεννησαρετ' και προσωρμηθησαν :

54 και εξελθοτων αυτων εκ του πλοιου ευθυσ επιγνοντεσ αυτον

55 περιεδραμον ολη την **χωραν** (**περιχωρον**) εκεινη και ηρξαντο εν τοις τοις κραβακτοις τους κακως εχοντας περιφερειν οπου ηκουσθη οτι εστιν

56 και οπου εαν εισεπορευετο εις κωμας η εις πολις η εις αγρους η εν ταις αγοραις ετιθεσαν τους ασθενουντας και παρεκαλουν αυτον ινα καν του κρασπεδου του ιματιου αυτου ασψωται και οσοι ηψαντο αυτου εσωζοντο

7.

7:1 και συναγονται προς αυτον οι φαρισαιοι και τινες των γραμματαιων ελθοντες απο ιεροσολυμων

2 και ιδοντες τινες των μαθητων αυτου οτι κοιναις χερσιν τουτ εστιν ανιπτοις εσθιουσιν αρτον (**εμέμψαντο**)

3 οι γαρ φαρισαιοι κ(αι) παντες οι ιουδαιοι εαν μη **πικνα**(**πυγμα**) νιψωνται τας χειρας ουκ εσθιουσιν κρατουντες την παραδοσιν των πρεσβυτερων

4 και απο αγορας εαν μη **παντισιντε** (**βαπτισωνται**) ουκ εσθιουσιν και αλλα πολλα εστι α παρελαβον κρατι βαπτισμους ποτηριων και ξεστω και χαλκιων (**και κλιων**)

5 και επρωτωσιν αυτον οι φαρισαιοι και οι γραμματις δια τι ου περιπατουςιν οι μαθηται σου κατα την παραδοσι των πρεσβυτερω αλλα κοιναις χερσι εσθιουσιν τον αρτο

6 ο δε ειπεν αυτοις καλως επροφητευσε ησαϊας περι υμω των υποκριτων ωσ γεγραπται οτι ουτος ο λαος τοις χιλεσιν με τιμα η δε καρδια αυτων πορρω απεχει απ εμου

7 ματην δε σεβοντε με διδασκοντες διδασκαλιας ενταλματα ανων

8 αφεντες (**γαρ**) την εντολην του θυ κρατειτε την παραδοσι των ανων

(**βαπτισμοις ξεστων και ποτηριων, και αλλα παρομοια τοιαυτα πολλα ποιειτε**)

9 και ελεγεν αυτοις καλως αθετιτε τη εντολην του θυ ινα την παραδοσι υμων τηρησητε

10 μωϋσης γαρ ειπε τιμα τον πρα σου και την μρα σου και ο κακολογω πρα η μρα θανατω τελευτατω

11 υμεις δε λεγεται εαν ειπη ανος τω πρι η τη μρι κορβα · ο εστιν δωρον ο εαν εξ εμου ωφεληθης

12 ουκετι αφιεται αυτον ουδε ποιησε τω πρι (αυτου) · η τη μρι (αυτου)

13 ακυρουντες τον λογον του θυ τη παραδοσι υμω η παρεδωκατε και παρομοια πολλα τοιαυτα ποιειτε :

14 και προσκαλεσαμενος παλιν τον οχλον ελεγεν αυτοις ακουετε (μου πάντες) και συνίετε

15 ουδεν εστιν εξωθεν του ανου εισπορευομενον επ αυτο ο δυναται κοινωσαι αυτον αλλα τα εκ του ανου εκπορευομενα εστιν τα κοιναυντα το ανον

16 (ει τις εχει ωτα ακουειν ακουετω.)

17 και οτε εισηλθον εις του οικον απο του οχλου επηρωτων αυτον οι μαθηται αυτου την παραβολην

18 και λεγει αυτοις ουτω και υμεις ασυνετοι εστε ουπω νοειτε οτι παν το εξωθεν εισπορευομενον ου κοινοι το ανον

19 οτι ουκ εισπορευετε αυτου εις την καρδιαν αλλ εις την κοιλιαν και εις τον αφεδρωνα εκβαλλετα (εκπορευετα) καθαριζων παντα τα βρωματα ·

20 ελεγεν δε οτι το εκ του ανου εκπορευομενον εκινο κοινοι τον ανο

21 εσωθεν γαρ εκ της καρδιας των ανων οι διαλογισμοι οι κακοι εκπορευοται πορνιαι κλοπαι φονοι

22 μοιχιαι πλεονεξιαι πονηριαι δολος ασελγια οφθαλμος πονηρος βλασφημια υπερηφανια αφροσυνη

23 παντα ταυτα τα πονηρα εσωθεν εκπορευεται κακεινα κοινοι τον ανθρωπον

24 εκειθεν δε αναστας απηλθεν εις τα ορια τυρου και σιδωνος και εισελθω εις οικιαν ουδενα ηθελησεν γνωναι και ουκ ηδυνασθη λαλειν (λαθειν)

25 αλλα ευθως ακουσασα γυνη περι αυτου · ης ειχεν το θυγατριον (αυτης) πνα

ακαθαρτον εισελθουσα προσεπεσεν προς τους ποδας αυτου

26 η δε γυνη ην ελληνικ κυροφοινικισσα τω γενι και ηρωτα αυτον ἵνα το δαιμονιον εκβαλη εκ της θυγατρος αυτης

27 (ὁ δὲ Ἰησοῦς) και ελεγεν αυτη αφες πρωτον χορτασθηναι τα τεκνα ου γαρ εστιν καλο λαβειν τον αρτο των τεκνων και τοις κυναριοις βαλειν

28 η δε απεκριθη και λεγει αυτω ναι κε και τα κυναρια εσθιουσιν αποτατω της τραπεζης απο των ψιχιων των παιδιων

29 και ειπεν αυτη δια τουτον τον λογο ὑπαγε εξεληλυθε εκ της θυγατρος σου το δεμονιον ·

30 και απελθουσα εις τον οικον εαυτης ευρεν το παιδιο βεβλημενον επι την κλινην και το δαιμονιον εξεληλυθος

31 και παλιν εξελθω εκ των οριων τυρου ηλθεν δια(και) ειδωνος εις(πρός) την θαλασσαν της γαλιλαιας ανα μεσον των οριων δεκαπολεως

32 και φερουσιν αυτω κωφον και μογιλαλον και παρακαλουσιν αυτον ινα επιθη αυτω τας χιρας

33 και απολαβομενος αυτον κατ ἴδιαν απο του οχλου ελαβεν τους δακτυλους (αὐτοῦ) εις τα ωτα αυτου και πτυσας ηψατο της γλωσσης αυτου

34 και αναβλεψας εις τον ουνον εστεναξεν και λεγει αυτω εφφαθα ο εστιν διανυχθητι

35 και ηνυγησαν αυτου αι ακοαι και ευθυς ελυθη ο δεσμος της γλωσσης αυτου και ελαλει ορθως

36 και διεστιλατο αυτοις · ινα μηδενι λεγωσιν οσον δε αυτοις διεστελλετο αυτοι μαλλον περισσοτερως εκηρυσσο

37 και υπερπερισσως εξεπλησσοντο λεγοντες καλως παντα πεποιηκε και τους κωφους ποιει ακουειν και αλαλους λαλι

8.

8:1 εν εκειναις ταις ημεραις παλιν πολλου οχλου οντος και μη εχοντω τι φαγωσιν προσκαλεσαμενος (ο Ἰησοῦς) τους μαθητας λεγει αυτοις

2 σπλαγχνιζομε επι τον οχλον οτι ηδη ημεραι τρις προσμενουσι μοι και ουκ εχουσι τι φαγωσι

3 και εαν απολυσω αυτους νηστις εις οικον αυτων εκλυθησονται εν τη οδω και τινες αυτων απο μακροθε ηκασιν

4 και απεκριθησαν οι μαθηται αυτου και ειπαν ποθε τουτους δυνησετε τις ωδε χορτασαι αρτων επ ερημιας ·

5 και ηρωτα αυτους ποσους αρτους εχετε · οι δε ειπαν ζ (7)

6 και παραγγελι τω οχλω αναπεσειν επι της γης και λαβων τους ■ (5 σβησμένο) · ζ · (7) αρτους ευχαριστησας εκλασεν και εδιδου τοις μαθηταις αυτου ινα παρατιθωσιν και παρεθηκαν τω οχλω

7 και ειχα ιχθυδια ολιγα και ευλογησας αυτα παρεθηκεν

8 και εφαγον **παντες** και εχορτασθησαν και ηραν τα περισσευματα κλασματων επτα σφυριδας ·

9 ησα δε τετρακιςχιλιοι · και απελυσεν αυτους

10 και ευθυς εμβας εις το πλοιον μετα τω μαθητων αυτου ηλθεν **οτι** εις τα μερη δαλμανουθα :

11 και εξηλθον οι φαρισαιοι και ηρξαντο συνζητειν αυτω ζητουντες παρ αυτου σημιον ιδιν απο του ουρανου πιραζοτες αυτον

12 και αναστεναξας τω πνι αυτου λεγει · τι η γενεα αυτη ζητι σημιον αμην λεγω υμιν ει δοθησεται τη γενεα ταυτη σημιο

13 και αφις αυτους παλιν εμβας απηλθε **εις το περαν**

14 και επελαθοντο λαβειν αρτους · και ει μη ενα αρτον ουκ ειχον μεθ εαυτω εν τω πλοιω :

15 και διετέλλετο αυτοις λεγων ορατε βλεπετε απο της ζυμης των φαρισαιων και της ζυμης ηρωδου ·

16 και διελογιζοντο προς αλληλους οτι αρτους ουκ εχομεν ·

17 και γνους ο ις λεγει αυτοις τι διαλογιζεσθε οτι αρτους ουκ εχετε ουπω νοειτε ουδε συνιετε πεπωρωμενην (ετι) εχετε την καρδια υμων

18 οφθαλμους εχοντες ου βλεπεται ^τ(και) ωτα εχοντες ουκ ακουετε και ου μνημονευετε

19 οτε τους πεντε αρτους εκλασα εις τους πετακιςχιλιους και ποσους κοφινους κλασματων πληρις ηρατε · λεγουσιν αυτω · ιβ · (12)

20 οτε και τους επτα αρτους εις τους τετρακιςχιλιους ποσων σπυριδων πληρωματα κλασματων ηρατε · και λεγουσιν επτα

21 και ελεγεν αυτοις ουπω συνιετε

22 και ερχεται εις βηθσαιδα και φερουσιν αυτω τυφλον και παρακαλουσιν αυτον ινα αυτου αψηται

23 και επιλαβομενος της χειρος του τυφλου εξηνεγκεν αυτον εξω της κωμης · και πτυσας εις τα ομματα αυτου επιθεισ τας χιρας αυτω επηρωτα αυτον (επηρωτα αυτον) ει τι βλεπει

24 και αναβλεψας ειπε βλεπω τους ανους οτι ως δενδρα ορα περιπατουντας ·

25 ειτα παλιν επεθηκεν τας χιρας επι τους οφθαλμους αυτου και διεβλεψεν (και εποιησεν αυτον αναβλεψαι) και απεκατεστη και εβλεψεν δηλαυγως απαντα

26 και απεστιλεν εις οικον αυτον αυτου λεγων μη εις την κωμην εισελθης (μηδε ειπης τινι εν τη κωμη)

27 και εξηλθεν ο ις και οι μαθηται αυτου εις τας κωμας καισαριας της φιλιππου και εν τη οδω επηρωτα τους μαθητας αυτου λεγων αυτους · τινα με λεγουσιν οι ανθρωποι ειναι

28 οι δε ειπαν αυτω λεγοντες οτι ιωαννη τον βαπτιστην κ(αι) αλλοι ηλειαν · αλλοι δε οτι εις των προφητων

29 και αυτος επηρωτα αυτους · υμεις δε τινα με λεγεται εινε αποκριθεις δε ο πετρος λεγει αυτω συ ει ο χς **υιου του θυ** ·

30 και επετιμησεν αυτοις ινα μηδενι λεγωσιν περι αυτου

31 και ηρξατο διδασκι αυτους οτι δει τον υν του ανου πολλα παθειν και αποδοκιμασθηνε υπο των πρεσβυτερων και των αρχιερεων και των γραμματεων και αποκτανθηναι και μετα τρεις ημερας αναστηναι

32 και παρρησια τον λογον ελαλει και προσλαβομενος αυτον ο πετρος ηρξατο επιτιμαν αυτω

33 ο δε επιστραφικ και ιδων τους μαθητας αυτου επετιμησεν πετρω και λεγει υπαγε οπισω μου σατανα οτι ου φρονικ τα του θυ αλλα τα των ανων

34 και προσκαλεσαμενος τον οχλο συν τοις μαθητες αυτου ειπεν αυτοις · **ει τις** (**δστικς**) θελει οπισω μου **ελθειν** (**ακολουθειν**) απαρνησασθω εαυτο και αρατω τον σταυρον εαυτου και ακολουθιτω μοι

35 ος γαρ εαν θελη τη ψυχην αυτου σωσαι απολεσει αυτη ος δ αν απολεσει την ψυχην αυτου ενεκεν εμου και του ευαγγελιου (**ουτος**) σωσει αυτην

36 τι γαρ ωφελι ανος κερδησαι τον κοσμον ολον και ζημιωθηναι την ψυχην αυτου

37 τι γαρ δοι ανος ανταλλαγμα της ψυχης αυτου

38 ος γαρ εαν επαισχυνθη με και τους εμους λογους εν τη γενεα ταυτη τη μοιχαλιδι και αμαρτωλω και ο υς του ανου επαισχυθησετε αυτον οταν ελθη εν τη δοξη του πρς αυτου μετα των αγγελων των αγιων

9.

9:1 και ελεγεν αυτοις αμην λεγω υμι οτι εισιν τινες των ωδε εκτωτω οιτινες ου μη γευσωνται θανατου εως αν ιδωσιν την βασιλιαν του θυ εληλυθυϊαν ε δυναμει

2 και μετα ημερας εξ παραλαμβανι ο ις τον πετρον και τον ιακωβο και τον ιωαννη και αναφερι αυτους εις ορος υψηλον λιαν κατ ιδιαν μονους · και

μετεμορφωθη εμπροσθε αυτων

3 και τα ἱματια αυτου εγενετο στιλβοντα λευκα λιαν (ὡς χιῶν) · οια γναφευς επι της γης ου δυναται ουτως λευκανε

4 και ωφθη αυτοις ηλιας συν μωϋση και ησαν (σουλ)λαλουτες τω ιω

5 και αποκριθεις ο πετρος λεγει τω ιω · ραββει καλον εστιν ημας ωδε ειναι · και ποιησωμεν · γ · (3) σκηνας σοι μια και μωυσει μιαν και ηλια μιαν ·

6 ου γαρ ηδι τι απεκριθη εκφοβοι γαρ εγενοντο

7 και εγενετο νεφελη επεισκιαζουσα αυτοις · και **εγενετο** (ἦλθε) εκ της νεφελης φωνη (**λέγουσα**) · ουτος εστιν ο υς μου ο αγαπητος **(εν ω ηυδοκησα)** ακουετε αυτου

8 και εξαπινα περιβλεψαμενοι ουκετι ουδενα ειδο ει μη τον ιν μονον μεθ εαυτω

9 και καταβαινοντω αυτων απο του ορους διεστιλατο αυτοις ἵνα μηδενι ἄ ειδον διηγησωνται **(εἰ μὴ)** οταν ο υς του ανθρωπου εκ νεκρων αναστη ·

10 και τον λογον εκρατησαν προς εαυτους συνζητουντες τι εστιν το εκ νεκρων αναστηναι

11 και επηρωτων αυτο λεγοντες οτι λεγουσιν οι φαρισαιοι κ(αι) οι γραμματις οτι ηλιαν δι ελθειν πρωτον

12 ὁ δε εφη αυτοις ηλιας μεν ελθων πρωτον αποκαταστανι παντα κ(αι) πως γεγραπται επι τον υν του ανου ἵνα πολλα παθη και εξουθενωθη

13 αλλα λεγω ὑμιν **(ὅτι)** και ηλιας εληλυθεν και εποιησαν **(εἰ)** αυτω οσα ηθελον καθως γεγραπτε επ αυτον

14 και ελθον**τες** προς τους μαθητας ειδον οχλον πολυ περι αυτους και γραμματεις συνζητουντας προς εαυτους

15 και ευθυς πας ο οχλος ἴδοντες αυτον εξεθαμβηθησαν και προστρεχοντες ησπαζοντο αυτον

16 και επηρωτησεν **αυτους** (**τοὺς γραμματεῖς**) · τι συνζητειτε προς εαυτους

17 και απεκριθη **αυτω** εις εκ του οχλου (**ειπε**) διδασκαλε ηνεγκα τον υν μου προς σε εχοντα πνα αλαλον

18 και οπου ^τ(**εαν**) αυτον καταλαβη ρησσει (**αυτου**) και αφριζει και τριζει τους οδοντας (**αυτου**) και ξηραινεται και ειπα τοις μαθηταις σου ινα αυτο εκβαλωσι και ουκ ιςχυσαν

19 ο δε αποκριθεις αυτοις λεγει · ω γενεα απιστος εως ποτε προς υμας εσομαι εως ποτε ανεξομαι υμων φερετε αυτον προς εμε

20 και ηνεγκα αυτον προς αυτον και ιδων αυτον το πνα **ευθυσεν** εσπαραξεν αυτον και πεσων επι της γης εκυλιετο αφριζων

21 και επηρωτησεν τον πρα αυτου ποσος χρονος εστι ως τουτο γεγονε αυτω ο δε ειπεν **εγ** παιδιοθεν ·

22 και πολλακις (**αυτου**) και εις πυρ αυτον εβαλεν και εις υδατα · ινα απολεση αυτον αλλα ει τι δυναη βοηθησον ημιν σπλαγχνισθεις εφ ημας

23 ο δε ις ειπεν αυτω το ει δυνη (**πιστευσαι**) παντα δυνατα τω πιστευοντι

24 και κραξας ο πηρ του παιδιου ελεγεν πιστευω βοηθει μου τη απιστια

25 ιδων δε ο ις οτι επισυντρεχει ο οχλος επετιμησεν τω πνι τω ακαθαρτω λεγων αυτω το αλαλον και κωφον πνα ^τ(**εγω**) επιτασσω σοι εξελθε εξ αυτου και μηκετι εισελθης εις αυτον

26 και κραξας και πολλα σπαραξας αυτο εξηλθεν και εγενετο ωσει νεκρος ωστε τους πολλους λεγειν οτι απεθανεν

27 ο δε ις κρατησας της χιρος αυτου ηγειρεν αυτον και ανεστη

28 και εισελθοντος αυτου εις οικον οι μαθηται αυτου κατ ιδιαν επηρωτων αυτον · οτι ημικ ουκ ηδυνηθημεν εκβαλειν αυτο

29 και ειπεν αυτοις τουτο το γενος εν ουδενι δυνατε εξελθειν ει μη ε προσευχη ^τ(**και νηστεια**)

30 κακειθεν εξελθοντες παρεπορευοντο δια της γαλιλαιας και ουκ ηθελε ινα τις γνοι ·

31 *εδιδασκεν γαρ τους μαθητας αυτου και ελεγεν αυτοις οτι ο υς του ανου παραδιδοται εις χιρας ανθρωπων και αποκτενουσιν αυτον και αποκτανθις μετα τρις (τῆ τρίτῃ) ημερας αναστησεται*

32 *οι δε ηγνοουν το ρημα και εφοβουτο αυτον επερωτησαι*

33 *και ηλθον εις καφαρναουμ και ε τη οικια γενομενος επηρωτα αυτους τι εν τη οδω διελογιζεσθε*

34 *οι δε εσιωπων · προς αλληλους γαρ διελεγχθησαν εν τη οδω τις μειζων εστιν*

35 *και καθισας εφωνησεν τους · ιβ · (12) και λεγει αυτοις ει τις θελει πρωτος ειναι εστε παντω εσχατος και παντων διακονος*

36 *και λαβων παιδιο εστησεν αυτο ε μεσω αυτων και ειπ εναγκαλισαμενος αυτο ειπε αυτοις*

37 *ος αν εν τω παιδιων τουτω (τοιούτων) δεξητε επι τω ονοματι μου εμε δεχεται : και ος' (εάν) εμε δεχετε ουκ εμε δεχετε αλλα το αποστιλαντα με*

38 *εφη αυτω ο ιωαννης · διδασκαλε ειδομεν τινα ε τω ονοματι σου εκβαλλοντα δαιμονια (ὅς οὐκ ἀκολουθεῖ ἡμῖν) και εκωλυομεν αυτον οτι ουκ ηκολουθι ημιν*

39 *ο δε ις ειπεν μη κωλυετε αυτον ουδις γαρ εστιν ος ποιησει δυναμιν επι τω ονοματι μου και δυνησετε ταχυ κακολογησαι με ·*

40 *ος γαρ ουκ εστιν καθ ημω ὑπερ ημων εστι*

41 *ος γαρ εαν ποτιση ὑμας ποτηριον υδατος εν ονοματι μου οτι εμου (Χριστου) εσται αμην λεγω ὑμιν οτι ου μη απολεση τον μισθο αυτου*

42 *και ος αν σκανδαλιση ενα των μικρων τουτων τω πιστευοντων (εις ἐμέ) καλον εστιν αυτω μαλλον ει περικιται μυλος ονικος περι τον τραχηλον αυτου και βεβλητε εις την θαλασσα*

43 *και εαν σκανδαλιση σε η χειρ σου αποκοψον αυτην καλο εστιν σε κυλλον εισελθειν εις τη ζωην η τας δυο χειρας εχοντα εισελθειν (ἀπελθεῖν) εις την γεενναν εις το πυρ το αβεστον*

44 (ὅπου ὁ σκώληξ αὐτῶν οὐ τελευτᾷ καὶ τὸ πῦρ οὐ σβέννυται)

45 και εαν ο πους σου σκανδαλιζει σε · αποκοψον αυτο · καλον εστιν σε εις την ζωην εισελθιν **κυλλου** · η χωλον · η τους δυο ποδας εχοντα · εις τη γεενναν βληθηναι · (**εις το πυρ το αβεστον**.)

46 (**οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται**)

47 και εαν ο οφθαλμος σου σκαδαλιζη σε εκβαλε αυτον καλον σε εστιν μονοφθαλμον ^τ (**εισελθειν**) εις την ζω σιλιαντου θυ η δυο οφθαλμους εχοντα βληθηναι εις την γεενναν (**του πυρος**)

48 οπου ο σκωληξ αυτων ου τελευτα και το πυρ ου σβεννυται

49 πας γαρ εν πυρι αλιθησεται (**και πασα θυσια αλιθησεται**)

50 καλον το αλας · εαν δε το αλα αναλον γενηται εν τινι αυτο αρτυσετε . εχετε εν εαυτοις αλα και ιρηνευετε εν αλληλοις :

10.

10:1 και εκειθεν αναστας ερχεται εις τα ορια της ιουδαιας **και** (**δια**) περαν του ιορδανου και συνπορευονται παλιν οχλοι προς αυτον και ως ειωθει παλιν εδιδασκεν αυτους

2 και προσελθοντες οι φαρισαιοι επηρωτων αυτον ει εξεστιν ανδρι γυναικα απολυσαι πιραζοντες αυτο

3 ο δε αποκριθεις ειπεν αυτοις τι υμιν ενετειλατο μωυσης

4 οι δε ειπαν επετρεψεν μωυσης βιβλιον αποστασιου γραφαι και απολυσαι

5 ο δε ις ειπεν αυτοις προς την σκληροκαρδιαν υμων εγραψεν υμιν την εντολην ταυτη

6 απο δε αρχης κτισεως αρσεν και θηλυ εποιησεν αυτους (**ο θεος**) ·

7 ενεκεν τουτου καταλιψι ανθρωπω τον πρα αυτου και την μρα (**και προσκολλησεται προς την γυναικα**) αυτου

8 και εσονται οι δυο εις σαρκα μιαν : ωστε ουκετι εισιν δυο αλλα σαρξ μια

9 ο ουν ο θς συνεζευξεν ανθρωπος μη χωριζετω

10 και εις την οικιαν παλιν οι μαθηται περι τουτων επηρωτων αυτον

11 και λεγει αυτοις ος αν απολυση τη γυναικα αυτου κ(αι) γαμηση αλλην μοιχατε επ αυτην

12 και εαν **αυτη** (**γυνη**) απολυσαα τον ανδρα αυτης γαμηση αλλον · μοιχαται

13 και προσεφερον αυτω παιδια ινα αυτων αψηται · οι δε μαθηται επετιμησαν αυτοις ·

14 ιδων δε ο ις ηγανακτησεν και ειπε αυτοις αφετε τα παιδια ερχεσθε προς με και μη κωλυετε αυτα τω γαρ τοιουτων εστιν η βασιλια του θυ ·

15 αμην λεγω υμιν ος αν μη δεξητε την βασιλια του θυ ως πεδιο ου μη εισελθη εις αυτην

16 και εναγκαλισαμενος αυτα κατευλογει τιθεις τας χιρας επ αυτα

17 και εκπορευομενου αυτου εις οδον προσδραμων εις και γονυπετησας αυτον επηρωτα αυτον διδασκαλε αγαθε τι ποιησω ινα ζωη αιωνιον κληρονομησω ·

18 ο δε ις ειπεν αυτω τι με λεγεις αγαθο ουδεις αγαθος ει μη εις ο θς

19 τας εντολας οιδας μη φονευσης [†](**μη μοιχευσης**) μη κλεψης μη ψευδομαρτυρησης μη αποστερησης τιμα τον πρα σου και την μητερα σου

20 ο δε εφη αυτω διδασκαλε ταυτα παντα εφυλαξαμην εκ νεοτητος μου ·

21 ο δε ις εμβλεψας αυτω ηγαπησεν αυτον και ειπεν αυτω ετι εν σε υστερι(**ει θελεις τελειος ειναι**) υπαγε οσα εχεις πωλησον και δος τοις πτωχοις και εξεις θησαυρον εν ουρανω και δευρο ακολουθι μοι (**αραις τον σταυρον σου**)

22 ο δε στυγναςας επι τω λογω απηλθε λυπουμενος η γαρ εχων κτηματα πολλα ·

23 και περιβλεψαμενος ο ις ελεγεν τοις μαθηταις αυτου πως δυσκολως οι τα χρηματα εχοντες εις την βασιλιαν του θυ εισελουσιντε

24 οι δε μαθηται εθαμβουντο επι τοις λογοις αυτου ο δε ις παλιν αποκριθεις

λεγει αυτοις τεκνα πως δυσκολον εστιν (τούς πεποιθότας ἐπὶ χρήμασιν) εις τη βασιλειαν του θυ εισελθειν

25 ευκοπωτερον εστιν καμηλον δια τρηματος ραφιδος εισελθειν η πλουσιον εις την βασιλιαν του θυ εισελθιν

26 οι δε περισσω εξεπλησσαντο λεγοντες προς **αυτου** (**ἑαυτούς**) κ(αι) τις δυναται σωθηναι

27 εμβλεψας αυτοις ο ις ειπεν παρα ανθρωποις αδυνατον αλλ ου παρα θω παντα γαρ δυνατα παρα τω θω

28 ηρξατο λεγιν ο πετρος αυτω ἴδου ημικ αφηκαμεν παντα και ηκολουθησαμεν σοι **τι ορα εσται ημιν** :

29 εφη αυτω ο ις αμη λεγω υμιν ουδισ εστιν ος αφηκεν οικιαν η αδελφους η αδελφας η πατερα η μητερα η τεκνα η αγρους [†](**ἔνεκεν ἐμοῦ καὶ**) ενεκεν του ευαγγελιου

30 εαν μη **απο**λαβη εκατονταπλασιονα νυν εν τω καιρω τουτω [†](**οἰκίας καὶ ἀδελφούς καὶ ἀδελφὰς καὶ πατέρα καὶ μητέρα καὶ τέκνα καὶ ἀγρούς μετὰ διωγμῶν**) και εν τω αιωνι τω ερχομενω ζωη αιωνιον

31 πολλοι δε εσονται πρωτοι εσχατοι · κ(αι) εσχατοι πρωτοι

32 ησαν δε εν τη οδω αναβαινοντες εις ἱεροσολυμα και ην προαγων αυτους ο ις και εθαμβουντο οι δε ακολουθουτες εφοβουντο και παραλαβων παλιν τους · ιβ · (12) ηρξατο αυτοις λεγιν τα μελλοντα αυτω συμβαινιν

33 οτι ἴδου αναβενομεν ἱς ἱεροσολυμα και ο υς του ανου παραδοθησεται τοις αρχιερευσι [†](**καὶ γραμματεῦσι**) και κατακρινουσιν αυτον θανατω και παραδωουσιν αυτον τοις εθνεσιν

34 και εμπεξουσιν αυτω κ(αι) εμπτυουσιν αυτω και μαστιγωουσιν αυτον και αποκτενουσιν · και **μετα τρις ημερας** (**τῆ τρίτῃ ἡμέρᾳ**) αναστησεται

35 και παραπορευοται αυτω ἰακωβος και ἰωαννης οι υἱοι ζεβεδαιου λεγοτες αυτω διδασκαλε θελομεν · [†](**ἵνα ὁ ἐάν αἰτήσωμεν ποιήσης ἡμῖν**)

36^τ (ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· Τί θέλετε ποιῆσαί με ὑμῖν;)

37^τ (οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· Δός ἡμῖν) ἵνα εἰς σου ἐκ δεξιῶν κ(αι) εἰς σου ἐξ εὐωνυμῶν καθίσωμε ἐν τῇ δοξῇ σου ·

38 ο δε ις ειπεν αυτοις ουκ οιδαται τι αιτισθε δυνασθαι πειν το ποτηριο ο εγω πινω · **κ(αι)** το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομε βαπτισθηναι

39 οι δε ειπα αυτω δυναμεθα ο δε ις ειπεν αυτοις το ποτηριον ο εγω πινω πιεσθε και το βαπτισμα ο εγω βαπτιζομε βαπτισθησεσθε

40 το δε καθισαι εκ δεξιων μου η εξ εὐωνυμῶν ουκ εστιν ἐμὸν δουναί ἀλλ οἱς ἡτοιμασται ὑπο του πατρος μου

41 και ακουσατες οι δεκα · ηρξαντο αγανακτειν **κ(αι) περι Ἰακώβου και Ἰωάννου**

42 και προσκαλεσαμενος αυτους ις λεγει αυτοις οιδατε οτι οι δοκουντες αρχειν των εθνω κατακυριευουσιν αυτων και οι **βασιλεις** (**μεγάλοι αὐτῶν**) κατεξουσιαζουσιν αυτων

43 ουχ ουτως δε εστιν ἐν ὑμῖ ἀλλ ος ἀν θελη μεγας γενεσθαι ἐν υμῖν εστω ὑμῶν διακονος

44 και ος ἀν θελη ἐν υμῖν εἶναι πρωτος εσται παντων δουλος

45 και γαρ ο υς του ανθρωπου ουκ ηλθε διακονηθηναι αλλα διακονησαι και δουναί την ψυχην αυτου λυτρον ἀντι πολλων ·

46 και ερχονται εἰς ἱεριχω και εκπορευομενου αυτου ἀπο ἱερειχω και των μαθητων αυτου και οχλου ἱκανου ο υἱος τιμαίου βαρτιμαῖος τυφλος και προσαιτης · ἐκαθητο παρα τη οδον ·

47 και ακουσας οτι ις ο ναζωραιος εστιν ηρξατο κραζειν και λεγειν υε δαδ ιυ ελεησον με

48 και επετιμω αυτω πολλοι · ἵνα σιωπησῃ · ο δε πολλω μαλλον εκραζεν ὑἱε δαδ ελεησον με ·

49 και στας ο ις ειπεν φωνησατε αυτον και φωνουσι τον τυφλον λεγοντες αυτω · θαρσει εγειρε φωνει σε

50 ο δε αποβαλων το ἱματιον αυτου **αναπηδησαι** (**ἀναστὰς**) ηλθεν προς τον ιν

51 και αποκριθεις αυτω ο ις ειπεν τι σοι θελεις ποιησω ο δε τυφλος ειπε αυτω ·
ραββουνι ἵνα αναβλεψω

52 ο δε ις ειπεν αυτω · υπαγε η πιστις σου σεσωκεν σε · και ευθυσ ανεβλεψε και
ηκολουθει αυτω (**τῷ Ἰησοῦ**) εν τη οδω

11.

11:1 και οτε εγγιζουσι εις ἱεροσολυμα εις βηθφαγη · και εις βηθανιαν προς το
ορος των ελεω αποστελλει δυο των μαθητων αυτου

2 και λεγι αυτοις ὑπαγετε εις την κωμην [†](**τὴν κατέναντι ὑμῶν**) και ευθυσ
εισπορευομενοι εις αυτη ευρησετε πωλο δεδεμενον εφ ο ουδισ ανθρωπω ουπω
εκαθισεν · λυσατε αυτον και φερετε

3 και εαν τις ὑμιν ειπη τι ποιειτε τουτο ειπατε οτι ο κς αυτου χριαν εχει · και
ευθυσ αυτον αποστελλει παλι ωδε

4 και απηλθον και ευρον τον πωλον δεδεμενον προς την θυραν εξω επι του
αμφοδου · και λουσιν αυτο

5 και τινες των εκει εστηκοτων ελεγον αυτοις τι ποιειτε λυοντες τον πωλον ·

6 οι δε ειπον αυτοις καθως ειπεν ο ις και αφηκαν αυτους ·

7 και αγουσιν τον πωλον προς τον ιν και επιβαλλουσιν αυτων τα ἱματια αυτω και
εκαθισα επ αυτον

8 και πολλοι τα ἱματια αυτω εστρωσαν εις την οδον · αλλοι δε στιβαδας
κοψαντες εκ των **αγρω** (**δένδρων καὶ ἐστρώωνυσον εἰς τὴν ὁδόν.**)

9 και οι προαγοντες και οι ακολουθουτες εκραζον ωσαννα ευλογημενος ο
ερχομενος εν ονοματι κυ

10 ευλογημενη η ερχομενη βασιλεια (**ἐν ὀνόματι Κυρίου**) του πατρος ημων δαδ ·
ωσανα εν τοις ὑψιστοις

11 και εισηλθεν ἰς ἱεροσολυμα (ὁ Ἰησοῦς καὶ) εἰς τὸ ἱερόν καὶ περιβλεψάμενος πάντα ὅψε ἤδη οὐσῆς τῆς ὥρας ἐξηλθεν εἰς βηθανίαν μετὰ τῶν · β · (12)

12 καὶ τῆ ἐπαυρίῳν ἐξεληθοτῶν αὐτῶν ἀπο βηθανίας Ἵ(ἐπεΐνασε·)

13 καὶ ἴδων σὺκην μίᾱ ἀπο μακροθεν εἶχουσᾱν φύλλα ἦλθεν εἰ ἀρα τί εὐρησί ἐν αὐτῇ · καὶ ἐλθῶν ἐπ αὐτῇ οὐδὲν εὐρεν εἰ μὴ φύλλα ὁ γὰρ καιρὸς οὐκ ἦν σὺκῶν ·

14 καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῇ μήκετι εἰς τὸν αἰῶνα ἐκ σοῦ μῆδις καρπὸν φαγοὶ καὶ ἠκούον οἱ μαθηταὶ αὐτοῦ

15 καὶ ἐρχόνται (πάλιν) ἰς ἱεροσολυμα καὶ εἰσελθὼν (ὁ Ἰησοῦς) εἰς τὸ ἱερόν ἠρξᾱτο ἐκβαλλεῖ τοὺς πωλουντᾱς καὶ τοὺς ἀγοραζοτᾱς ἐν τῷ ἱερῷ κ(αὶ) τᾱς τραπεζᾱς τῷ κολλυβιστῶν κατεστρεψεν καὶ τᾱς καθέδρας τῶν πωλουντῶν τᾱς περιστρεφᾱς

16 καὶ οὐκ ἠφιεν ἵνα τίς διενεγκῆ σκευὸς διὰ τοῦ ἱεροῦ

17 καὶ ἐδιδάσκεν καὶ ἐλεγεν αὐτοῖς · οὐ γεγραπτά οἱ οἶκος μου οἶκος προσευχῆς κληθήσεται πασῖν τοῖς ἔθνεσιν · ὑμεῖς δὲ ἐποιήσατε αὐτὸν σπηλαῖον ληστῶν

18 καὶ ἠκούσαν οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς (καὶ οἱ Φαρισαῖοι) καὶ ἐζήτου πῶς αὐτὸν ἀπολεσῶσιν ἐφοβούτο γὰρ αὐτὸν πᾶς γὰρ ὁ ὄχλος ἐξεπλησσόντο ἐπὶ τῇ διδασκῇ αὐτοῦ

19 καὶ ὅταν ὅψε ἐγένετο ἐξεπορευέτο ἐξῶ τῆς πόλεως

20 καὶ παρεπορευέτο πρῶι καὶ ἴδον τὴν σὺκην ἐξηραμμένην ἐκ ριζῶν

21 καὶ ἀναμνησθεὶς ὁ πέτρος λέγει αὐτῷ ραββεί εἶδε ἡ σὺκὴ ἦν κατηρασῶ ἐξηρᾱνται

22 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς λέγει αὐτοῖς εἰ ἐχετε πίστιν θυ

23 ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅς ἂν εἴπῃ τῷ ὀρί τούτῳ ἀρθῆτι καὶ βληθῆτι εἰς τὴν θάλασσαν καὶ μὴ διακριθῆ ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ ἀλλὰ πιστεύῃ ὅτι ὁ λαλεῖ γίνεταί ἐστε αὐτῷ (ὁ ἔὰν εἴπῃ)

24 διὰ τούτο λέγω ὑμῖν πάντα ὅσα προσευχῆσθε **καὶ** αἰτίσθε πιστεύετε ὅτι ἐλάβετε καὶ ἐστε ὑμῖν :

25 και οταν στητε προσευχομενοι αφιεται ει τι εχεται κατα τινος ινα κ(αι) ο πατηρ υμων ο εν τοις ουρανοις αφη υμιν τα παραπτωματα υμω

26 (ει δε υμεις ουκ αφιετε, ουδε ο πατηρ υμων αφησει τα παραπτωματα υμων.)

27 και ερχονται παλι ις ιεροσολυμα κ(αι) εν τω ιερω περιπατουντος αυτου ερχονται προς αυτον οι αρχιερεις και οι γραμματις και οι πρεσβυτεροι

28 και ελεγον αυτω εν ποια εξουσια ταυτα ποιεις η τις σοι εδωκεν την εξουσιαν ταυτην ινα ταυτα ποιησ

29 ο δε ις ειπεν αυτοις επερωτησω υμας καγω ενα λογον και αποκριθητε μοι και ερω τ υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

30 το βαπτισμα το ιωαννου ποθεν ην · εξ ουρανου η εξ ανθρωπων αποκριθητε μοι ·

31 κ(αι) προελογιζοντο προς εαυτους λεγοτες εαν ειπωμε εξ ουρανου ερει δια τι ουν ουκ επιστευσατε αυτω

32 αλλα ειπωμεν εξ ανων · εφοβουτο τον υγλου (λαου) πατες γαρ ειχον τον ιωαννην τ οτι προφητης ην ·

33 και αποκριθεντες τω ιω λεγουσιν ουκ οιδαμεν και ο ις λεγι αυτοις ουδε εγω λεγω υμιν εν ποια εξουσια ταυτα ποιω

12.

12:1 και ηρξατο αυτοις ε παραβολαις λαλι αμπελωνα ανθρωπος εφυτευσεν κ(αι) περιεθηκεν φραγμα και ωρυξεν υποληνιον και ωκοδομησεν πυργον και εξεδετο αυτον γεωργοις και απεδημησεν

2 κ(αι) απεστειλεν προς τους γεωργους τω καιρω δουλον ινα παρα των γεωργω λαβοι απο των καρπων του αμπελωνος

3 και λαβοντες αυτον εδειραν και απεστειλαν καινο

4 και παλιν απεστειλεν προς αυτους αλλον κακεινον (λιθοβολησαντες)

εκεφαλίωσαν και ητιμασαν

5 και αλλον απεστιλεν κακεινον απεκτινα και πολλους ολλους ους μεν δεροντες ους δε αποκτεννοτες

6 ετι ενα ειχεν υν αγαπητον (**αυτου**) απεστιλεν αυτον εσχατον προς αυτους λεγων · οτι εντραπησονται τον υν μου ·

7 εκινοι δε οι γεωργοι (**θεασαμενοι αυτον ερχομενον**) προς εαυτους ειπαν οτι ουτος εστιο κληρονομος δευτε αποκτινωμεν αυτον και ημων εστε η κληρονομια

8 και λαβοντες απεκτιναν αυτον και εξεβαλον εξω του αμπελωνος

9 τι ουν ποιησει ο κς του αμπελωνος ελευσεται και απολεσει τους γεωργους και δωσει τον αμπελωνα αλλοις

10 ουδε την γραφην ταυτην ανεγνωτε λιθον ον απεδοκιμασαν οι οικοδομουντες · ουτος εγενηθη εις κεφαλην γωνιας ·

11 παρα κυ εγενετο αυτη και εστιν θαυμαστη εν οφθαλμοις ημων

12 και εζητουν αυτο κρατησαι και εφοβηθησαν τον οχλο εγνωσαν γαρ οτι προς αυτους την παραβολην ειπε και αφεντες αυτο απηλθον

13 και αποστελλουσι προς αυτον τινας των φαρισαιων και των ηρωδιανων · ινα αυτον αγρευωσιν λογω ·

14 και ελθοντες λεγουσιν αυτω διδασκαλε · οιδαμεν οτι αληθης ει · και ου μελι κοι περι ουδενος · ου γαρ βλεπισ εις προσωπο ανθρωπων αλλ επ αληθειας την οδον του θυ διδασκις · εξεστιν δουναι κηνσον καισαρι · η ου · δωμεν · η μη δωμεν ·

15 ο δε ιδων αυτων την υποκρισιν ειπεν αυτοις τι με πιραζετε φερετε μοι δηναριον ωδε ινα ειδω

16 οι δε ηνεγκαν και λεγει αυτοις · τινος η εικων αυτη και η επιγραφη · οι δε ειπαν αυτω καισαρος ·

17 ο δε ις ειπε αυτοις τα καισαρος αποδοτε καισαρι · και τα του θυ τω θυ · και εξεθαυμαζο επ αυτω ·

18 και ερχοται σαδδουκαιοι προς αυτον οιτινες λεγουσιν αναστασιν μη ειναι · κ(αι) επηρωτων αυτον λεγοντες

19 διδασκαλε · μωϋσης εγραψε ημιν οτι εαν τινος αδελφος αποθανη και καταλιψη γυναικα και μη αφη τεκνα ινα λαβη ο αδελφος αυτου τη γυναικα και εξαναστηση σπερμα τω αδελφω αυτου ·

20 · ζ · (7) αδελφοι ησαν ^τ και ο εις ελαβεν γυναικα και αποθνησκων ουκ αφηκε σπερμα ·

21 και ο δευτερος ελαβεν αυτην και απεθανε μη καταλιπων σπερμα · και ο τριτος ωσαυτως

22 και οι επτα ουκ αφηκεν σπερμα · εσχατον παντων και η γυνη απεθανεν ·

23 εν τη (ουν) αναστασει (οταν αναστῶσι) τινος αυτων εσται γυνη · οι γαρ επτα εσχον αυτην γυναικα

24 εφη αυτοις ο ις ου δια τουτο πλανασθαι μη ειδοτες τας γραφας μηδε την δυναμιν του θυ

25 οταν γαρ εκ νεκρων αναστῶσι (οὔτε γαμοῦσιν) ουτε γαμιζονται αλλ ειςιν ως αγγελοι εν τοις ουρανοις ·

26 περι δε των νεκρων οτι εγειροται ουκ ανεγνωται εν τη βιβλω μωϋσεως επι του βατου · πως ειπεν αυτω ο θς λεγω εγω ο θς αβρααμ και ο θς ισακ και ο θς ιακωβ ·

27 ουκ εστιν ο θς νεκρων αλλα ζωντων · πολυ πλανασθε

28 και προσελθων εις των γραμματεων ακουσας αυτω συνζητουντων ιδων οτι καλως απεκριθη αυτοις επηρωτησεν αυτον ποια εστιν ετολη πρωτη παντων ·

29 απεκριθη ο ις οτι πρωτη εστι · ακουε ιηλ · κς ο θς ημων κς εις εστι ·

30 και αγαπησεις κν τον θν σου εξ ολης της καρδιας σου κ(αι) εξ ολης της ψυχης σου και εξ ολης της διανοιας σου και εξ ολης της ιςχυος σου · (αυτη πρώτη εντολη)

31 δευτερα αυτη εστιν αγαπησις τον πλησιον σου ως σεαυτον · μειζων δε τουτων αλλη εντολη ουκ εστιν

32 και ειπεν αυτω ο γραμματευσ καλως διδασκαλε επ αληθιας ειπες · οτι εις εστιν και ουκ εστι αλλος πλην αυτου ·

33 και το αγαπαν αυτο εξ ολης της καρδιας σου και εξ ολης της συνεσεως και εξ ολης τ^η (της ψυχής και εξ όλης της) ισχυος και το αγαπαν τον πλησιον σου ως σεαυτον περισσοτερο εστιν παντων τω ολοκαυτωματω και των θυσιων ·

34 και ο ις ειδων οτι νουνεχως απεκριθη · ειπεν αυτω ου μακραν (ει) απο της βασιλιας του θυ και ουδισ ουκετι ετολμα επερωτησε αυτον

35 και αποκριθεις ο ις ελεγεν διδασκω εν τω ιερω πως λεγουσιν οι γραμματις οτι ο χς υϊος δαδ εστιν

36 αυτος δαδ ειπεν εν τω πνι τω αγιω ειπε ο κς τω κω μου καθου εκ δεξιων μ(ου) εως αν θω τους εχθρους σου υποποδιον των ποδω σου

37 αυτος (ου) δαδ λεγει αυτον κν και πω (πόθεν) υς αυτου εστι · και πολυς οχλος ηκουσεν αυτου ηδεως

38 και (αυτοίς) εν τη διδαχη αυτου λεγεν βλεπετε απο των γραμματαιων των θελοτων εν στολαις περιπατιν και ασπασμους εν ταις αγοραις

39 και πρωτοκαθεδριας εν ταις συναγωγαίς και πρωτοκλισίας εν τοις διπνοις

40 οι κατεσθιοντες τας οικιας των χηρων και προφασει μακρα προσευχομενοι · ουτοι λημψονται περισσοτερον κριμα

41 και καθισας κατεναντι του γαζοφυλακιου θεωρει πως ο οχλος βαλλει το χαλκον εις το γαζοφυλακιον και πολλοι πλουσιοι εξεβαλλον πολλα ·

42 και ελθουσα μια γυνη χηρα πτωχη εβαλε λεπτα δυο ο εστι κοδραντης

43 και προσκαλεσαμενος τους μαθητας αυτου ειπεν αυτοις · αμην λεγω υμιν οτι η χηρα αυτη η πτωχη πλεον παντω εβαλλεν των βαλλοντων εις το γαζοφυλακιον

44 πατες γαρ εκ του περισσευοντος αυτοις εβαλον · αυτη δε εκ της υστερησεως αυτης παντα οσα ειχεν εβαλεν ολον τον βιον αυτης ·

13.

13:1 και εκπορευομενου αυτου εκ του ἱερου λεγει αυτω εις των μαθητων αυτου διδασκαλε **διδασκαλε** ἴδε ποταποι λιθοι και ποταπαι οικοδομαι

2 και ο ις (**ἀποκριθεῖς**) ειπεν αυτω βλεπισ ταυτας τας μεγαλας οικοδομας ου μη αφεθη ωδε λιθος επι λιθον · ος ου καταλυθησετε

3 και καθημενου αυτου εις το ορος τω ελαιων κατεναντι του ἱερου επηρωτα αυτον κατ ἴδιαν ο πετρος και ἰακωβος και ἰωαννης και ανδρεας

4 ειπον ἡμι · ποτε ταυτα εσται · και τι το σημιον οταν μελλη ταυτα συντελισθαι παντα

5 ο δε ις (**ἀποκριθεῖς**) ηρξατο λεγιν αυτοις βλεπετε μη τις υμας πλανηση ·

6 πολλοι ελευσονται επι τω ονοματι μου λεγοντες οτι εγω ειμι και πολλους πλανηουσιν

7 οταν δε ακουσητε πολεμους και ακοας πολεμων **ουρατε** μη θροεισθε · δει ^τ(**γαρ**) γενεσθαι · αλλ ουπω το τελος ·

8 εγερθησετε γαρ εθνος επ εθνος και βασιλειαν (**ἐπὶ βασιλείαν και**) εσονται σιςμοι ^τ(**κατὰ τόπους ἔσονται λιμοὶ καὶ ταραχαί**) αρχη ωδινων ταυτα :

9 βλεπετε δε υ̅μεις ^τ(**ἑαυτοῦς**) παραδωσουσιν γαρ υ̅μας εις συνεδρια και εις συναγωγας (**αὐτῶν**) δαρησεσθε και επι ηγεμονων και βασιλεων σταθησεσθε ενεκεν εμου εις μαρτυριον αυτοις

10 και εις παντα τα εθνη (**δεῖ**) πρωτον **λαον δε** κηρυχθηναι το ευαγγελιον

11 και οταν αγωσιν υ̅μας παραδιδοντες μη προμεριμναται τι λαλησητε (**μηδὲ μελετᾶτε**) · αλλ ο εαν δοθη υ̅μιν εν εκεινη τη ωρα τουτο λαλιτε ου γαρ εστε υ̅μις οι λαλουτες αλλα το πνα το αγιον ·

12 και παραδωσει αδελφος αδελφον εις θανατον · και πατηρ' τεκνο και επαναστησοται τεκνα επι γονις και θανατωσουσι αυτους ·

13 και εσεσθε μισουμενοι υπο πατων δια το ονομα μου ο δε υ̅πομινας εις τελος

ουτος σωθησεται

14 οταν δε ιδητε το βδελυγμα της ερημωσεως (τὸ ρηθὲν ὑπὸ Δανιήλ τοῦ προφήτου) εστηκοτα οπου ου δι · ο αναγιγνωσκων νοειτω : τοτε οι εν τη ἰουδαια φυγετωσαν εις τα ορη ·

15 ο δε επι του δωματος μη καταβατω μηδε εισελθατω αραι τι εκ της οικιας αυτου ·

16 και ο εις τον αγρον μη επιστρεψατω οπισω αραι το ἱματιον αυτου

17 ουαι δε ταις εν γαστρι εχουσαις και ταις θηλαζουσαις εν εκειναις ταις ημεραις

18 προσευχεσθε δε ἵνα μη γενηται ἡ φυγή ὑμῶν) χιμωνος

19 εσονται γαρ αι ημεραι εκειναι θλιψις οια ου γεγονεν τοιαυτη απ αρχης κτισεως ην εκτισε ο θες εως του νυν κ(αι) ου μη γενηται

20 και ει μη εκολοβωσεν κς τας ημερας ουκ αν εσωθη πασα καρξ αλλα δια τους εκλεκτους ους εξελεξατο εκολοβωσεν τας ημερας

21 και τοτε εαν τις ὑμι ειπη ειδε ωδε ο χς ειδε εκει μη πιστευετε

22 εγερθησονται δε ψευδοχριστοι και ψευδοπροφητε και δωσουσιν σημια και τερατα προς το αποπλανα ει δυνατον τους εκλεκτους

23 υμεις δε βλεπετε ιδου προειρηκα ὑμιν (ἡ)παντα

24 αλλα εν εκειναις ταις ημεραις μετα τη θλιψιν εκεινην ο ηλιος σκοτισθησεται και η σεληνη ου δωσι το φεγγος αυτης

25 και οι αστερες εσονται εκ του ουρανου πιπτοντες και αι δυναμεις αιεν τοις ουνοις σαλευθησονται ·

26 και τοτε οψονται τον υν του ανθρωπου ερχομενον εν νεφελαις μετα δυναμειωσ πολλης και δοξης

27 και τοτε αποστελλι τους αγγελους αυτου και επισυναξει τους εκλεκτους αυτου εκ τω τεσσαρων ανεμω απ ακρου γης εως ακρου ουρανου ·

28 απο δε της συκης μαθετε την παραβολην οταν ηδη ο κλαδος αυτης απαλος γενηται κ(αι) εκφυη τα φυλλα γινωσκετε οτι εγγυς το θερος εστι ·

29 ουτως και υμεις οταν ιδητε ταυτα γινομενα γινωσκετε οτι εγγυς εστιν επι θυραις ·

30 αμην λεγω υμιν οτι ου μη παρελθη η γενεα αυτη μεχρι ταυτα παντα γενηται ·

31 ο ουρανος και η γη παρελευσονται · οι δε λογοι μου ου μη παρελευσονται

32 περι δε της ημερας εκεινης και της ωρας ουδεις οιδεν ουδε οι αγγελοι ε ουρανω ουδε ο υς ει μη ο πατηρ :

33 βλεπετε αγρυπνιτε και προσευχεσθε ουκ οιδαται γαρ ποτε ο καιρος εστι

34 ως ανθρωπος αποδημος αφις την οικιαν αυτου και δουσ τοις δουλοις αυτου την εξουσιαν (και) εκαστω το εργο αυτου και τω θυρωρω ενετιλατο ινα γρηγορη ·

35 γρηγοριτε ουν ουκ οιδατε γαρ ποτε ο κς της οικιας ερχεται · η οψε η μεσονυκτιο · η αλεκτοροφωνιας · η πρωϊ ·

36 μη ελθων εξεφνης ευρη υμας καθευδοτας ·

37 ο δε υμιν λεγω πασιν λεγω γρηγορειτε :

14.

14:1 ην δε το πασχα και τα αζυμα μετα δυο ημερας : και εζητουν οι αρχιερις και οι γραμματις πως αυτον εν δολω κρατησαντες αποκτινωσι

2 ελεγον γαρ μη εν τη εορτη μηποτε εσται θορυβος του λαου :

3 και οντος αυτου εν βηθανια εν τ(η) οικια σιμωνος του λεπρου κατακειμενου αυτου ηλθεν γυνη εχουσα αλαβαστρον μυρου ναρδου πιστικης πολυτελουσ συντριψασα τον αλαβαστρον · κατεχεεν αυτου (κατα) της κεφαλης ·

4 ησαν δε τινες αγανακτουντες προς αυτους εις τι η απωλια αυτη του μυρου

γεγονεν ·

5 ηδυνατο γαρ το μυρο πραθηναι επανω δηναριων τριακοσιων και δοθηνε τοις πτωχοις και ενεβριμουντο αυτη ·

6 ο δε ις ειπεν αφετε αυτην τι αυτη κοπους παρεχετε καλον γαρ εργον ηργασατο εν εμοι ·

7 παντοτε γαρ τους πτωχους εχετε μεθ εαυτων και οταν θελητε δυνασθαι [†](**αὐτοῦ**) ευ ποιησαι · εμε δε ου παντοτε εχετε ·

8 ο εσχεν (**αὐτη**) εποιησεν προελαβεν μυρισαι το σωμα μου εις τον ενταφιασμον ·

9 αμην δε λεγω υμι οπου εαν κηρυχθη το ευαγγελιο (**τοῦτα**) εις ολον τον κοσμο και ο εποιησεν αυτη λαληθησεται εις μνημοσυνον αυτης :

10 και ιουδας [†](**δ**) ισκαριωθ [†] εις των δωδεκα απηλθεν προς τους αρχιερισ ινα αυτον παραδω αυτοις ·

11 οι δε ακουσαντες εχαρησαν και απηγγιλαντο αυτω **αργυριου**(**ἀργύρια**) δουναι · και εξητι πως αυτον ευκαιρωσ παραδω ·

12 και τη πρωτη ημερα των αζυμων οτε το πασχα εθουον λεγουσιν αυτω οι μαθηται αυτου που θελις απελθοντες ετοιμασωμεν ινα φαγησ το πασχα ·

13 και αποστελλει δυο των μαθητων αυτοις και λεγει αυτοις υπαγεται εις την πολιν και απαντησι υμι ανθρωπος κεραμιον υδατος βασταζων · ακολουθησατε αυτω ·

14 και οπου εαν εισελθη ειπατε τω οικοδεσποτη οτι ο διδασκαλος λεγει · που εστι το καταλυμα μου οπου το πασχα μετα των μαθητω μου φαγω ·

15 και αυτος υμιν δειξει αναγαιον μεγα εστρωμενον ετοιμον · κακει ετοιμασεται ημιν ·

16 και εξηλθον οι μαθηται [†](**αυτού και ήλθον**) εις την πολιν και ευρον καθως ειπεν αυτοις · και ητοιμασαν το πασχα ·

17 και οψιας γενομενους ερχεται μετα των δωδεκα :

18 και ανακειμενω αυτων και εσθιοντων ο ις ειπεν αμην λεγω υμι οτι εις εξ υμων παραδωσει με ο εσθιων μετ εμου ·

19 (οι δε) ηρξαντο λυπισθαι και λεγιν αυτω εις κατα εις μητι εγω : (και ἄλλος·
Μήτι ἐγώ)

20 ο δε ειπεν αυτοις εις των δωδεκα · ο εμβαπτομενος μετ εμου εις το τρυβλιον ·

21 **οτι** ο μεν υς του ανθρωπου υπαγι καθως γεγραπται περι αυτου · ουαι δε τω ανω εκινω · δι ου ο υς του ανθρωπου παραδιδοται · καλο ην αυτω ει ουκ εγεννηθη ο ανθρωπος εκεινος

22 και εσθιοντων αυτω λαβων ο ις αρτον εκλασεν ευλογησας και εδωκεν αυτοις και ειπεν λαβετε (φάγετε) τουτο εστιν το σωμα μου ·

23 και λαβω ποτηριον ευχαριστησας εδωκεν αυτοις και επιον εξ αυτου παντες ·

24 και ειπεν αυτοις τουτο εστιν το αιμα μου της (καινης) διαθηκης το (περι πολλων) εκχυννομενον **υπερ πολλων** ·

25 αμην λεγω υμιν οτι (ουκέτι) ου μη πιω εκ του γενηματος της αμπελου · εως της ημερας εκεινης οταν αυτο πινω καινον εν τη βασιλεια του θυ ·

26 και υμνησαντες εξηλθον εις το ορος των ελαιων ·

27 και λεγει αυτοις ο ις οτι παντες σκαδαλισθησεσθαι (έν έμοι έν τή νυκτι ταύτη·) · οτι γεγραπται παταξω τον ποιμενα και τα προβατα διασκορπισθησονται·

28 αλλα μετα το εγερθηναι με προαξω υμας εις τη γαλιλαιαν :

29 ο δε πετρος εφη αυτω · ει και παντες σκαδαλισθησονται · αλλ ουκ εγω

30 και λεγει αυτω ο ις αμην λεγω σοι οτι σημερον ταυτη τη νυκτι πριν (ἢ δὲς) αλεκτορα φωνησαι · τρις με απαρνησει ·

31 ο δε (Πέτρος) εκπερισσως ελαλει (μαλλον) · εαν με η συναποθανιν σοι ου μη σε απαρνησωμε ομοιως δε και πατες ελεγον ·

32 και ερχονται εις χωριο · ου το ονομα γεθσημανει και λεγει τοις μαθηταις

αυτου · καθισατε ωδε · εως προσευξωμαι ·

33 και παραλαμβανει ^τ(**των**) πετρο και ιακωβον και ιωαννην μετ αυτου και ηρξατο εκθαμβεισθαι και αδημονιν

34 και λεγει αυτοις περιλυπος εστιν η ψυχη μου · εως θανατου μινατε ωδε και γρηγορειτε ·

35 και προελθων μικρον (**επεσεν επί πρόσωπον**) **επιπτεν** επι της γης · και προσηχετο ει δυνατο ^τ(**εστι**) παρελθιν απ αυτου η ωρα ·

36 και ελεγεν αββα ο πατηρ' παντα δυνατα σοι παρενεγκαι το ποτηριον τουτο απ εμου · αλλ ου τι εγω θελω · αλλα τι συ ·

37 και ερχεται και ευρισκει αυτους καθευδοντας · και λεγει τω πετρω σιμων καθευδις · ουκ ισχυσας μιαν ωραν γρηγορησαι

38 γρηγορειτε και προσευχεσθαι ινα μη ελθηται εις πιασμον · το μεν πνα προθυμον η δε σαρξ ασθενης ·

39 και παλιν απελθων προσηξατο τον αυτο λογον ειπων ·

40 και **παλιν ελθων** (**υποστρέψας**) ευρεν αυτους καθευδοντας · ησαν γαρ αυτων οι οφθαλμοι καταβεβαρημενοι και ουκ ηδισαν τι αποκριθωσιν αυτω ·

41 και ερχεται το τριτον και λεγει αυτοις καθευδετε το λοιπον και αναπαυεσθε · απεχει · ηλθε η ωρα · ιδου παραδιδοται ο υς του ανθρωπου εις τας χιρας των αμαρτωλων ·

42 εγειρεσθε αγωμε · ιδου ο παραδιδους με ηγγισεν :

43 και ευθυς ετι αυτου λαλουντος παραγεινεται ιουδας (**ὁ Ἰσκαριώτης**) εις των δωδεκα · και μετ αυτου οχλος (**πολύς**) μετα μαχαιρων και ξυλων (**ἀπεσταλμένοι**) παρα των αρχιερεων και των γραμματεων και ^τ(**των**) πρεσβυτερων :

44 δεδωκει δε ο παραδιδους αυτον συνσημον αυτοις λεγων · ον αν φιλησω αυτος εστιν κρατησατε αυτον και απαγετε ασφαλως

45 και ελθων ευθυς **και** προσελθων αυτω λεγει (**χαῖρε**) ραββει · και κατεφιλησεν αυτον

46 οι δε επεβαλαν (ἐπ' αὐτόν) τας χιρας αυτων και εκρατησαν αυτον :

47 εις δε (τις) των παρεστηκοτων σπασαμενος τη μαχαιραν και επεσεν τον δουλο του αρχιερεως και αφιλεν αυτου το ωταριον

48 και αποκριθεις ο ις ειπεν αυτοις ως επι ληστην εξηλθатаι μετα μαχαιρων και ξυλων συλλαβιν με .

49 καθ ημεραν ημην προς υμας εν τω ἱερῳ διδασκων και ουκ εκρατησάται με . αλλ ινα πληρωθωσιν αι γραφαι .

50 και αφεντες αυτον εφυγον παντες

51 και νεανισκος τις . συνηκολουθει αυτω περιβεβλημενος σινδονα επι γυμνου . και κρατουςιν αυτον (οἱ νεανίσκοι) :

52 ο δε καταλιπων τη σινδονα γυμνος εφυγεν (ἀπ' αὐτῶν) .

53 και απηγαγον τον ιν προς τον αρχιερεα . και συνερχονται (αὐτῶ) πατες οι αρχιερις και οι πρεσβυτεροι κ(αι) οι γραμματεις .

54 και ο πετρος απο μακροθεν ηκολουθησεν αυτω εως εσω εις την αυλητου αρχιερεως και ην συνκαθημενος μετα των ὑπηρετων και θερμαινομενος προς το φως .

55 οι δε αρχιερις και > ολον το συνεδριον εζητουν κατα του ιυ μαρτυριαν εις το θανατωσαι αυτον . και ουχ ευρισκον .

56 πολλοι γαρ εψευδομαρτυρου κατ αυτου και ἱσαι αι μαρτυριαι ουκ' ησαν .

57 και τινες αναστατες εψευδομαρτυρουν κατ αυτου λεγοντες .

58 οτι (Ἡμεῖς ἠκούσαμεν αὐτοῦ λέγοντος) εἶπεν οτι εγω καταλυ>σω τον ναον τουτον τον χειροποιητον . και δια τριω ημερων αλλον αχειροποιητον οικοδομησω .

59 και ουδε ουτως ἴση ην η μαρτυρια αυτω .

60 και αναστας ο αρχιερευς εις μεσον . επηρωτησεν το ιν λεγων . ουκ αποκρινη ουδεν τι ουτοι σου καταμαρτυρουσιν

61 ο δε εσιωπα και ουκ απεκρινατο ουδε . παλιν ο αρχιερευς επηρωτα αυτον

κ(αι) λεγει αυτω συ ει ο υς ο υς του (εὐλογητοῦ) **βυ**

62 ο δε ις ειπεν εγω ειμι · και οψεσθε τον > υῖον του ανθρωπου εκ δεξιων καθημενον της δυναμειωσ και ερχομενον μετα των νεφελων του ουρανου ·

63 ο δε αρχιερευς διαρρηξασ τους χιτω>νας αυτου λεγει · τι ετι χρειαν εχομε μαρτυρων ·

64 **δε υῦ** ηκουσατε (πάντως) της βλασφημιασ · τι ὑμιν φαινεται οι δε παντες κατε>κριναν αυτον ενοχον ειναι θανατου ·

65 και ηρξαντο τινες εμπτυειν αυτω · και περικαλυπτει αυτου το προσωπο · και κολαφιζειν αυτον και λεγειν αυ>τω προφητευσο (ἡμῖν τίς ἐστὶν ὁ παῖσας σε) · και οι ὑπηρεται ραπισμασιν αυτον > ελαβον ·

66 και οντος του πε>τρου κατω εν τη αυλη · ερχεται μια **παιδικη** (**τῶν παιδισκῶν**) του αρχιερευωσ

67 και ἴδουσα τον πετρον θερμαινομενον εμβλεψασα > αυτω λεγει · και συ μετα του ιω ησθα του ναζαρηνου ·

68 ο δε ηρνησατο λεγω ουτε οίδα · ουτε επισταμαι συ τι λεγεις · και εξηλθεν εξω εις το προαυλιον (**καὶ ἀλέκτωρ ἐφώνησε**)

69 και η παιδικη ἴδουσα αυτον ηρξατο > παλιν λεγειν τοις παρεστωσιν · οτι > ουτος εξ αυτων εστιν

70 ο δε παλιν ηρνειτο ^τ(**καὶ**) μετα μεικρον > παλιν οι παρεστωτες ελεγον τω πετρω αληθωσ εξ αυτων ει · και γαρ γαλειλαιος ει (**καὶ ἡ λαλιά σου ὁμοιάζει**) ·

71 ο δε ηρξατο αναθεματιζειν και ομνυειν · οτι ουκ οίδα το ανθρωπον (**τοῦτον ὃν λέγετε**) ·

72 και **εὐθὺς** (**ἐκ δευτέρου**) αλεκτωρ εφωνησεν και ανεμνησθη ο πετροσ το ρημα ωσ ειπεν αυτω ο ις οτι πριν αλεκτορα φωνησαι **τρὶς με ἀπαρνήσῃ** (**δὶς, ἀπαρνήσῃ με τρίς**) και επιβαλων εκλαυσεν :

15.

15:1 και ευθως (ἐπί τῷ) πρωῖ συμβουλιον ετοιμασαντες (ποιήσαντες) οι αρχιερεις μετα των πρεσβυτερων και τω γραμματεων και ολον το συνεδριο δησαντες τον ιν απηνεγκαν και παρεδωκαν πειλατω

2 και επηρωτησεν > αυτον ο πειλατος συ ει ο βασιλευς τω ιουδαιων · ο δε αποκριθεις αυτω λεγει · συ λεγεις

3 και κατηγορουν > αυτου οι αρχιερεις πολλα (αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο) ·

4 ο δε πειλατος πα>λιν επηρωτησε αυτον τ(λέγων) ουκ απο>κρινη ουδεν · ἴδε ποσα σου κατηγορουσιν :

5 ο δε ις ουκετι ουδε απεκριθη · ωστε > θαυμαζειν τον πειλατον ·

6 κατα δε εορτην απελυεν αυτοις ενα δεσμιον ονπαρητουντο ·

7 ην δε ο λεγομενος βαραββας μετα των στασιαστων δεδεμενος · οιτινες εν τη στασι φονον τινα πεποιηκεισαν ·

8 και ανα>βας ο οχλος ηρξατο αιτεισθαι καθως (ἀεὶ) εποιει αυτοις :

9 ο δε πειλατος απεκριθη αυτοις λεγων θελετε απολυσω ὑμι τον βασιλεα των ιουδαιων

10 εγνωκει γαρ οτι δια φθονον παραδεδωκεισαν αυτον οι αρχιερεις ·

11 οι δε αρχιερεις ανεσεισαν τον οχλον ἵνα μαλλον τον βαραββαν απολυση αυτοις · :

12 ο δε πειλατος παλιν αποκριθεις ελεγεν αυτοις · τι ου ποιησω ον λεγετε (θέλετε) τον βασιλεα των ιουδαιων ·

13 οι δε παλιν εκραξαν · σταυρωσω αυτον ·

14 ο δε πειλατος ελεγεν τ(αὐτοῖς) · τι γαρ κακο εποιησεν · οι δε περισσω εκραξαν · λεγοντες σταυρωσον αυτο ·

15 ο δε πειλατος βουλομενος ποιησαι το ἵκανον τω οχλω απελυεν αυτοις τον

βαραββαν · και παρεδωκε τον εν φραγελλωσασ ἵνα στρθη

16 οι δε στρατιωται απηγαγον αυτον εσω της αυλης · ο εστιν πραιτωριον και συκαλουσιν ολην > > την σπειραν

17 και εδιδουσκουσιν αυτοπορφυραν και περιτιθεασιν αυτω πλεξαντες ακανθινο στεφανον

18 και ηρξαντο ασπαζεσθαι αυτον **και λεγεις** · χαιρε βασιλευ των ἰουδαιων

19 και ετυπτον αυτου την κεφαλην καλαμω και ενεπτυον αυτω · και > τιθεντες τα γονατα προσεκυνουν αυτω ·

20 και οτε ενεπαιξαν αυτω εξεδυσαν αυτον την πορφυραν και ενεδυσαν αυτον τα ἴδια ἱματια αυτου · και εξαγουσιν αυτον ἵνα σταυρωσασιν ·

21 και εγγαρευουσιν παραγοντα τινα σιμωνα κυρηναιον ερχομενον > απ αγρου τον πατερα αλεξανδρου και ρουφου · ἵνα αρη τον σταυρον · αυτου

22 και φερουσιν αυτον επι τον γολγοθαν **τ(τόπον)** οπερ εστι μεθερμηνευομενον κρανιου τοπος

23 και εδιδουν αυτω **(πιεῖν)** εσμυρνισμενο οινον · ο **δε** ουκ ελαβεν

24 και σταυρωσαντες αυτον διαμεριζοται τα ἱματια εαυτου βαλλοντες > κληρον επ αυτα · τις τι αρη

25 ην δε ωρα τριτη · κ(αι) εσταυρωσαν αυτον ·

26 και ην η επιγραφη της αιτιας αυτου επιγεγραμμενη · ο βασιλευσ των ἰουδαιων ·

27 και συν αυτω σταυρουσιν δυο ληστας ενα εκ δεξιων κ(αι) ενα εξ ευωνυμω αυτου

28 **(καὶ ἐπληρώθη ἡ γραφή ἢ λέγουσα· καὶ μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη.)**

29 και οι παραπορευομενοι εβλασφημουν αυτον κεινουντες τας κεφαλασ αυτων κ(αι) λεγοντες · ουα · ο καταλυων τον ναον και εν τρισιν ημεραισ οικοδομων

30 σωσον > σεαυτον · κατα>βας απο του σταυρου

31 ομοίως και οι αρχιερεις εμπαιζοτες προς αλληλους μετα των γραμματεων ελεγον · αλλους εσωσεν εαυτον ου δυναται σωσαι ·

32 ο χς ο βασιλευς (του) ισραηλ · καταβατω νυν απο του σταυρου · ινα ιδωμεν και πιστευσωμεν (αυτω) · και οι συνεσταυρωμενοι αυτω ωνειδιζον αυτον ·

33 και γενομενης ωρας εκτης σκοτος εγενετο εφ ολην > την γην εως ωρας ενατης

34 και τη ενατη ωρα > εβοησεν ο ις φωνη μεγαλη (λεγων) · ελωϊ ελωϊ λεμα σαβακτανει · ο εστιν μεθερμηνευομενον · ο θς μου ο θς μου · εις τι εκατελιπες με

35 και τινες των παρεστωτων ακουσαντες ελεγον · ιδε ηλειαν φωνει ·

36 δραμων δε τις (εις) και γεμισας σπογγον οξους περιθεις καλαμω εποτιζεν αυτον λεγων · αφες ιδωμεν · ει ερχεται ηλειας καθελειν αυτον ·

37 ο δε ις αφεις φωνη μεγαλην εξεπνευσεν ·

38 και το καταπετασμα του ναου εσχισθη εις δυο απο ανωθεν εως κατω ·

39 ιδων δε ο κεντυριων ο παρεστηκως εξ εναντιας αυτου · οτι ουτως (κραξας) εξεπνευσεν · ειπεν αληθως ουτος ο ανθρωπος · υιος θυ ην

40 ησαν δε και γυναικες απο μακροθε θεωρουσαι εν αις (ην) και μαρια η μαγδαληνη · και μαρια η ιακωβου του μικρου · και ιωση μητηρ · και σαλωμη ·

41 αι (και) οτε ην εν τη γαλειλαια ηκολουθου αυτω · και διηκονουν αυτω και αλλαι πολλαι αι κυαναβασαι αυτω εις ιεροσολυμα ·

42 και ηδη οψειας γενομενης επει ην παρασκευη ο εστιν προσαββατο ·

43 ελθων ιωσηφ ο απο αρειμαθαιας ευσημων βουλευτης (δα) και αυτος ην προσδεχομενος την βασιλειαν του θυ τολμησας · εισηλθεν προς τον πειλατον και ητησατο το σωμα του υ

44 ο δε πειλατος εθαυμαζεν · ει ηδη τεθνηκεν και προσκαλεσαμενος το κεντυριωνα επηρωτησεν αυτον · ει παλαι απεθανε

45 και γνους απο του κεντυριωνος εδωρησατο το πτωμα (σωμα) τω ιωσηφ

46 και αγορασας σινδονα καθελων αυτον ενειλησεν τη σινδονι · και (κατ)εθη>κεν αυτον εν μνηματι(μνημείω) ο ην λελατομημενον εκ πετρας · και προσεκυλισεν λιθον λεγα επι την θυραν > του μνημειου

47 ^τ(ἡ δὲ Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία Ἰωσῆ ἐθεώρουν ποῦ τίθεται)

16.

16:1 ^τ(Καὶ διαγενομένου τοῦ σαββάτου) ἡ δεμαρια ἡ μαγδαληνη και μαρια η ἰακώβου · και σαλωμη ηγορασαν σριματα ινα ελθου>σαι αλιψωσιν αυτον ·

2 και λιαν πρωϊ · τη μια των σαββατω ερχονται επι το > μνημα(μνημείον) ανατιλατος του ηλιου ·

3 και ελεγον προς > εαυτας τις αποκυλισει ημιν τον > λιθον εκ της θυ>ρας του μνημειου ·

4 και αναβλεψασαι θεωρουσιν ανακεκυλισμενο τον(ὅτι ἀποκεκύλισται) λιθον · ην γαρ μεγας σφοδρα

5 και εισελθουσαι εις το μνημειον · ει>δον νεανισκον καθημενον εν τοις δεξιοις περιβεβλημενον στολην λευκην · και εξεθαμβηθη>>σαν ·

6 ο δε λεγει αυταις μη εκθαμβεισθε · ἱησουν ζητει>τε ^τ(τὸν Ναζαρηνὸν) τον εσταυ>ρωμενον ηγερθη ουκ εστιν > ωδε ιδε ο τοπος οπου εθηκαν > αυτον

7 αλλα υπαγετε ειπατε τοις μαθηταις αυτου και τω πετρω · οτι προαγει υ>μας εις την γαλιλαιαν · εκει > αυτον οψεσθε καθως ειπεν > υμιν ·

8 και εξελθουσαι εφυγον απο > > του μνημειου · ειχεν γαρ αυτας τρομος και εκ>στασις · και ου>δενι ουδεν ει>πον εφοβουντο γαρ·

(9 Ἀναστὰς δὲ πρωὶ πρώτη σαββάτου ἐφάνη πρῶτον Μαρίᾳ τῇ Μαγδαληνῇ, ἀφ' ἧς ἐκβεβλήκει ἑπτὰ δαιμόνια.

10 ἐκείνη πορευθεῖσα ἀπήγγειλε τοῖς μετ' αὐτοῦ γενομένοις, πενθοῦσι καὶ κλαίουσι.

11 κάκεῖνοι ἀκούσαντες ὅτι ζῆ καὶ ἐθεάθη ὑπ' αὐτῆς, ἠπίστησαν.

12 Μετὰ δὲ ταῦτα δυσὶν ἐξ αὐτῶν περιπατοῦσιν ἐφανερώθη ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ, πορευομένοις εἰς ἀγρόν.

13 κάκεῖνοι ἀπελθόντες ἀπήγγειλαν τοῖς λοιποῖς· οὐδὲ ἐκείνοις ἐπίστευσαν.

14 Ὑστερον ἀνακειμένοις αὐτοῖς τοῖς ἑνδεκα ἐφανερώθη, καὶ ὠνείδισε τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν καὶ σκληροκαρδίαν, ὅτι τοῖς θεασαμένοις αὐτὸν ἐγγεγερμένον οὐκ ἐπίστευσαν.

15 καὶ εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα κηρύξατε τὸ εὐαγγέλιον πάσῃ τῇ κτίσει.

16 ὁ πιστεύσας καὶ βαπτισθεὶς σωθήσεται, ὁ δὲ ἀπιστήσας κατακριθήσεται.

17 σημεῖα δὲ τοῖς πιστεύσασιν ταῦτα παρακολουθήσει· ἐν τῷ ὀνόματί μου δαιμόνια ἐκβαλοῦσι· γλώσσαις λαλήσουσι καιναῖς·

18 ὄφεις ἄροῦσι· κἂν θανάσιμόν τι πίωσιν, οὐ μὴ αὐτοὺς βλάψει· ἐπὶ ἀρρώστους χεῖρας ἐπιθήσουσι, καὶ καλῶς ἔξουσιν.

19 Ὁ μὲν οὖν Κύριος μετὰ τὸ λαλῆσαι αὐτοῖς ἀνελήφθη εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐκάθισεν ἐκ δεξιῶν τοῦ Θεοῦ.

20 ἐκεῖνοι δὲ ἐξελθόντες ἐκήρυξαν πανταχοῦ, τοῦ Κυρίου συνεργοῦντος καὶ τὸν λόγον βεβαιοῦντος διὰ τῶν ἐπακολουθούντων σημείων. ἀμήν.)

Φιλίστωρ